

ที่ระลึก...พิธีเปิด...

ห้องสมุดประชาชน
“เฉลิมราชกุمارี”
เขตคลองสماыва กรุงเทพมหานคร
๐๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ที่ระลึก ...พิธีเปิด
ห้องสมุดประชาชน

“เฉลิมราชกุณากร”

เขตคลองสามวา

กรุงเทพมหานคร

วันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำนำ

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร สร้างขึ้นเพื่อ

เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี องค์พระมิ่งขวัญของเหล่าพสกนิกรที่ทรงมีพระปณิธาน มุ่งมั่นในเรื่องห้องสมุด โดยทรงตั้งพระปณิธานทรรศนะเกี่ยวกับห้องสมุดว่า

“ ข้าพเจ้ายกให้เรามีห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบถ้วนทุกประเภทสำหรับประชาชน ”

กอบปรกับปี พ.ศ. ๒๕๔๔ วัดพระยาสุเรนทร์ ประชาชน และ กศน.เขตคลองสามวา ได้ร่วมกันจัดสร้าง ห้องสมุด

ประชาชน”เฉลิมราชกุمارี” เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ขึ้นเพื่อสนอง ต่อพระปณิธานของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ในการที่จะให้ห้องสมุดประชาชน เป็นศูนย์เรียนรู้แก่ประชาชนชาวคลองสามวา ตลอดจนผู้สนใจเรียนรู้สำหรับเพิ่มทุนทางปัญญาให้ดูแล จึงเป็นศูนย์มิตรหมายมงคลแก่ชาวคลองสามวา และ กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارีให้ ห้องสมุด

ประชาชน”เฉลิมราชกุمارี” เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เข้าร่วมโครงการ ห้องสมุดประชาชน”เฉลิมราชกุمارี”

สำนักงาน กศน.กรุงเทพมหานคร ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการสร้าง ห้องสมุดประชาชน

”เฉลิมราชกุمارี” เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร และ หนังสือที่ระลึกพิธีเปิด ห้องสมุดประชาชน”เฉลิมราชกุمارี”

เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยบุญกุศลที่ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานครั้งนี้ ขอให้ท่าน

และครอบครัว ประสบแต่สิ่งที่เป็นมงคล มีความสุขความเจริญก้าวหน้าในวิถีชีวิตราชการและ ส่วนตัวตลอดไป

สำนักงาน กศน.กรุงเทพมหานคร

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สารบัญ

หน้า

พระมีงขวัญการศึกษาไทย	๕
พระราชดำริ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”	๖
พึงพระบารมี สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี	๗
โครงการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร	๑๐
เกียรติประวัติ พระยาสุเรนทร์ราชเสนา	๑๕
ประวัติ วัดพระยาสุเรนทร์	๑๖
ประวัติและผลงาน พระครูปลัดสุวัฒนสุตคุณ	๑๘
คลองสามวาในอดีต	๒๒
ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนมอญ : คลองสามวา	๒๖
วิถีชีวิตของชาวมุสลิม	๓๔
หนังสืออ้างอิง	๓๙
คณะผู้จัดทำ	๔๐

พระมิ่งขวัญ การศึกษาไทย

"พระมิ่งขวัญการศึกษาไทย" คือพระสมัญญานามที่คณะกรรมการจัดการประชุมสมัชชาการศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 ทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสวันครูโลก ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ และเฉลิมพระเกียรติในโอกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๕๐ พรรษา ในฐานะทรงเป็นแบบอย่างของครูที่ดี ทรงมีพระปรีชาญาณ ด้านการศึกษาเป็นที่ประจักษ์ ทรงประกาศตัวเป็นนักการศึกษา ทรงเป็น "พระอาจารย์" เป็นผู้ส่งเสริมการศึกษา และทรงเป็น "ครูของระบบ" ที่ทั้งครูไทยและครูทั่วโลกน่าจะยึดถือเป็น "ครูดั้นแบบ" เป็นอย่างยิ่ง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นสมเด็จเจ้าฟ้าผู้ทรงงานหนักไม่ย่อทัยอนไปกว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงทุ่มเทพระองค์เพื่อช่วยเหลือพสกนิกรชาวไทยในถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้มีโอกาสสยการดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นการดำเนินรอยตามเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถโดยแท้ อย่างไรก็ดีนอกเหนือไปจากการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริแล้ว สมเด็จพระเทพฯ ยังทรงมีพระราชกรณียกิจเกี่ยวกับงานด้านการพัฒนาตามโครงการต่างๆเป็นของพระองค์เองอีกมากมาย ทั้งงานด้านการพัฒนาชนบท งานด้านอนุรักษ์ลิ้งแวดล้อม งานด้านการศึกษาวิจัยและการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ รวมทั้งงานด้านการศึกษา

เป็นที่ยอมรับกันว่า สมเด็จพระเทพฯ ทรงให้พระทัยและอุทิศพระองค์ด้านการศึกษาอย่างหาผู้ใดเบรียบได้มาก ทรงมีพระคุณลักษณะพิเศษของการเป็นนักการศึกษาชั้นเยี่ยมมาตั้งแต่ครั้งยังทรงพระเยาว์แล้ว ทรงสอนได้ที่หนึ่งของประเทศไทยในระดับประณีตคึกข่าย ทรงสอนเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้อันดับ ที่ ๔ และทรงจบการศึกษาโดยได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากนั้นได้ทรงสมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งการศึกษาในระดับปริญญาโทพร้อมกันทั้งสองมหาวิทยาลัยไม่ใช่เรื่องง่าย แต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ก็ทรงสำเร็จการศึกษาจากทั้งสองแห่งด้วยพระปริชาสามารถ และต่อมา ในปี ๒๕๒๔ ก็ได้ทรงเลือกเข้าศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิตทางการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยคริสตจักรวิโรฒ ซึ่งถือกันว่าได้ทรงประกาศพระองค์เป็น "นักการศึกษา" อย่างแท้จริงนับแต่นั้นมา

งานด้านพัฒนาการศึกษาของ สมเด็จพระเทพฯ นั้นมีมากมาย ทรงเล็งเห็นว่าเยาวชนคือพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาชาติในอนาคต จึงควรสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กในวัยเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องถันที่น่าสนใจ ได้มีโอกาสทางการศึกษา และมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์

จึงได้ทรงวิเคราะห์โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันสำหรับโรงเรียนตำรวจวนชัยดำเนินขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๗ และบัดนี้ได้ขยายไปทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังมีพระราชกิจประจำทางด้านการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษา คือทรงดูแลการจัดการศึกษาของโรงเรียนจิตรลดา และโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ อีกทั้งทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งโรงเรียนเพื่อเป็นสวัสดิการแก่ราชบริพาร ข้าราชการ และประชาชนทั่วไปอีกด้วย เช่น ศูนย์เด็กเล็กในพระตำหนักจิตรลดาฯที่ฐานโรงเรียนอนุบาลศูนย์ศิลปาชีพบางไทร และโรงเรียนมัธยมปิยะชาติ ภายในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นต้น

โครงการนักเรียนในพระราชนูเคราะห์ฯ เป็นอีกหนึ่งโครงการที่ทรงสนับสนุนด้านการศึกษาของเด็กในชนบทเพื่อให้มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดย สมเด็จพระเทพฯ ทรงพระราชทานเงินค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายระหว่างเรียนจนกว่านักเรียนเหล่านี้จะจบการศึกษาตามระดับสติปัญญา และความเหมาะสม ปัจจุบันมีนักเรียนในพระราชนูเคราะห์ฯ ที่คัดเลือกมาจากนักเรียนในดินทุรกันดารตามชายแดน ประมาณสองพันคน โดยศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ๒๕ แห่งทั่วประเทศ อีกทั้งยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างศูนย์การเรียนชุมชนชาวไทยภูเขา "แม่ฟ้าหลวง" เพื่อให้การศึกษาแก่เยาวชน รวมทั้งดูแลเรื่องโภชนาการ ปัญหาสุขภาพอนามัย และการพัฒนาอาชีพอีกด้วย

โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ เป็นอีกหนึ่งโครงการที่เสริมสร้างคุณภาพและศักยภาพในการศึกษาของเด็กไทยที่อยู่ในชนบทห่างไกล เพื่อช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างความเท่าเทียมในโอกาสทางการศึกษา ให้แก่เด็กด้อยโอกาส รวมทั้งให้ความรู้ พัฒนาอาชีพให้แก่คนหลากหลายอาชีพด้วยโครงการที่เกี่ยวเนื่องที่หลากหลาย เช่น โครงการอบรมหลักสูตรการออกแบบและผลิตลือลิ่งพิมพ์สำหรับผู้ต้องขัง โครงการพัฒนาสื่อการสอนในวิชาต่างๆสำหรับครูในทุกระดับทั่วประเทศ โครงการอบรมหลักสูตร Open Source e-Learning สำหรับบุคคลทั่วไป และอีกหลากหลายโครงการ

นอกจากโครงการ เพื่อช่วยเหลือเยาวชนไทยเรื่องการศึกษาแล้ว พระเมตตาคุณซึ่งเป็นวิญญาณของความเป็น "ครู" นั้นมีได้จำกัดเฉพาะเยาวชนภายในราชอาณาจักรเท่านั้น หากแต่ยังทรงแพร่พระเมตตาไปถึงเยาวชนในประเทศไทยเพื่อบ้านชีงประสบปัญหาเช่นเดียวกัน โดยทรงช่วยเหลือและให้ความอุปการะ โรงเรียนเด็กกำพร้าแขวงเวียงจันทน์ ในนครเวียงจันทน์ ประเทศลาว ด้านการส่งเสริมสุขภาพและสติปัญญา ด้านอาหารและความรู้ทางด้านการเกษตรฯ ฯลฯ

นับเป็นความยากลำบากเป็นอย่างยิ่งที่จะประมวลพระราชกรณียกิจของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในเนื้อที่ยังจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชกรณียกิจด้านการศึกษาที่ทรงงานหนัก และทรงเป็นนักการศึกษาที่ทรงศึกษาดั้นดื่น ทำความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ สมเด็จพระเทพฯ นั้น ทรงพระปริชาสามารถทรงเป็นประชญในหลายด้าน แต่ลิ่งหนึ่งที่ประจักษ์ชัดที่สุด นั่นก็คือ ทรงมีพระวิญญาณแห่งการเป็นครู และทรงเป็น "ครูดันแบบ" และทรงเป็น "พระมิงข์วัฒน์ของการศึกษาไทย" อย่างแท้จริง

ผศ.นุชฤทธิ์ รุ่ยใหม่

นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

พระราชดำริ

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ได้พระราชดำริในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานประกอบพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ทั่วประเทศ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานแห่งแรกที่อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ในการเสด็จพระราชดำเนินทุกแห่ง พระองค์ได้พระราชดำริ ในโอกาสเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ดังต่อไปนี้

...ปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการเรียนรู้ แต่สื่อสำคัญที่เป็นสื่อหลัก คือ หนังสือ ที่ขาดไม่ได้และต้องมีการพัฒนาต่อไป เช่นเดียวกับสื่ออื่นๆ...

(๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.ดำเนินช้าง จ.สุพรรณบุรี)

....ห้องสมุดจะต้องจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและนำเสนอด้วยวิชาที่ขาดแคลนให้มากขึ้นเพื่อจะได้เรียนรู้และพยายามเพิ่มพื้นที่การใช้สอยในห้องสมุดให้มากขึ้น จึงจะสมบูรณ์ แบบสำหรับเยาวชน...

(๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.วัดลิ่งท์ จ.ชัยนาท)

...การนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องศิลปวัฒนธรรม ด้านประวัติศาสตร์โบราณคดีและการส่งเสริมอาชีพ การอนุรักษ์ธรรมชาติและลิ่งเวดล้อม ตลอดการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญ...

(๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี)

...การจัดสื่อหนังสือให้เหมาะสมกับสภาพห้องถันและสำรวจความต้องการประชาชน เป็นสิ่งสำคัญต้องคำนึง สื่อที่เหมาะสมต้องอ่านง่าย เช้าใจง่าย ศึกษาด้วยตนเองได้...

...การจัดห้องสมุดให้ตรงกับสภาพปัจจุบันของสังคมตามสภาพพื้นที่ เช่น สังคมการเกษตร กิจกรรมเรื่องหนังสือเกษตร เป็นเรื่องสำคัญ

(๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๘ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร)

...การสืบค้นผู้มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องที่เป็นภูมิปัญญาห้องถันเพื่อร่วบรวมเผยแพร่ในห้องสมุด เป็นสิ่งสำคัญ ถ้าทุกคนไม่ช่วยกัน สิ่งเหล่านั้นสูญไปหมด...

(๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.เมือง จ.ราชบุรี)

...การจัดห้องสมุดเคลื่อนที่ไปยังกลุ่มเป้าหมาย คนที่ขาดโอกาสและไม่มีเวลา มาใช้บริการที่ห้องสมุดโดยลักษณะเคลื่อนที่ เช่น กระแส ถุงย่ามหนังสือ จะช่วยคนเหล่านั้นได้...เข้าจะไม่พลาดโอกาสเรียนรู้

(๕ มกราคม ๒๕๖๖ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.ยางตลาด จ.กาฬสินธุ์)

...การปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และส่งเสริมการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องให้กับเด็กและเยาวชน เป็นเรื่องสำคัญมากให้ทุกคนช่วยกัน...

(๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.ทองพูน จ.กาญจนบุรี)

...การส่งเสริมให้มาใช้บริการห้องสมุด และมีจิตสำนึกที่จะช่วยดูแล มิให้หนังสือเลียหาย

(๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.ลาดหลุมแก้ว จ.ปทุมธานี)

...จำนวนสมาชิกห้องสมุดประชาชนแต่ละแห่งให้มีจำนวนมากพอสมควรกับการลงทุนของห้องสมุดแต่ละแห่ง...

(๒๒ กันภาพันธ์ ๒๕๖๖ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.บางคันที จ.สมุทรสงคราม)

...การจูงใจให้ประชาชนมาใช้ห้องสมุด ต้องจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และตรงตามความต้องการของผู้ใช้ จึงจะได้ประโยชน์สูงสุด...

(๔ มิถุนายน ๒๕๖๖ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง)

...การจัดศูนย์ข้อมูลห้องถิน เพื่อสะท้อนความเป็นมาของอดีตและสภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตของชุมชน โดยให้ความสำคัญต่อข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้รู้ในห้องถิน และการนำเสนอในรูปภาพและแผนที่...

(๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.ลิ่งหนอง จ.สงขลา)

...การจัดห้องสมุดให้เป็นศูนย์การค้นคว้าของนักเรียนนักศึกษาและมีข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ...

(๒๕๗๐ ห้องสมุดรัชมังคลากิจเชก วังไกลกังวล อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์)

พระราชดำริดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับรวมจากการเสด็จพระราชดำเนิน เป็นองค์ประธานเปิด ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” สำนักงานการศึกษาระบบทั่วไปและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนักงาน กศน.) ได้นำแนวพระราชดำริมาพัฒนาห้องสมุดประชาชน ให้มีความเจริญ ก้าวหน้า และพัฒนาสู่ทิศทางใหม่ที่จะเป็นรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนของห้องสมุดประชาชนต่อไป

พึ่งพระบารมี

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุਮารี สูทิศทางใหม่การพัฒนาที่ยั่งยืน...

“เฉลิมราชกุمارี” แนวทางใหม่ในการจัดห้องสมุดประชาชน ด้วยพระบารมี ปกเกล้าปกกระหม่อม ที่มีต่อพสกนิกรไพร์ฟ้าประชาชน พระราชทานพระราชานุญาตให้ดำเนินการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน เพื่อเกิดพระเกียรติในโอกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ ๗๖ พรรษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ ด้วยพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อม ประชาชนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีความจงรักภักดีและสำนึกรักในพระราชหฤทัยพระองค์ที่มุ่งมั่นที่จะส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชน จึงได้ร่วมแรงร่วมใจกันจัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ขึ้นในพื้นที่ทุกอำเภอที่ยังไม่มีห้องสมุดประชาชน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๓๕ แผนพัฒนา ๑๐ ปี ปัจจุบันมีห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” แล้วจำนวน ๘๕ แห่ง

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เชตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.เมือง จ.ปทุมธานี

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อ.เมือง จ.ตาก

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” จึงเป็นสัญลักษณ์แห่งความเทิดทูนบูชา ที่ประชาชนไทยมีต่อ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุമารี และเป็นการบุกเบิกทิศทางใหม่ในการจัดห้องสมุดประชาชน และบริการ ข่าวสารข้อมูลแก่ประชาชนตลอดไป

ทิศทางใหม่ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาřี”

ด้วยพลังความร่วมมือจากชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้พยายามจงรักภักดีต่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมาřี ได้บริจากทรัพย์สินเป็นเงินและที่ดินในการก่อสร้างจำนวนมาก ทำให้เกิดห้องสมุดประชาชนมิติใหม่ ที่มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร งบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ และจัดบริการที่หลากหลาย และการปรับรูปแบบของอาคารให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ เป็นศูนย์การเรียนรู้ของประชาชนอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด ตั้งแต่มีห้องสมุดประชาชนเกือบหนึ่งร้อยปี (พ.ศ. ๒๔๕๘ – ๒๕๖๐)

บทบาทหน้าที่ใหม่ของห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาřี”

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาřี” เกิดจากชุมชนที่ร่วมใจก่อสร้าง ร่วมใจกันจัดกิจกรรม ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ตั้งแต่เริ่มแรกตลอดจนถึงการประเมินผล ห้องสมุดจึงเป็นของชุมชน โดยชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ห้องสมุดจึงเป็นแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน ซึ่งเกิดจากความต้องการของชุมชน บริหารโดยชุมชน ซึ่งต่างกับในอดีต รัฐเป็นฝ่ายจัดให้ บทบาทใหม่ห้องสมุดประชาชนจะยึดชุมชน เป็นหลัก ตั้งแต่เริ่มการก่อสร้าง ชุมชนจะมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อชุมชน รัฐเป็นฝ่ายสนับสนุนต่อไป

วัตถุประสงค์ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาřี”

๑. เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบของห้องสมุดประชาชนอีกเชิงให้เป็นไปตามแนวพระราชดำริในการส่งเสริมให้ชุมชนได้มีห้องสมุด
๒. เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ประชาชนที่ด้อยโอกาส
๓. เพื่อให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ได้มีแหล่งความรู้ สำหรับการค้นคว้าหาความรู้ อย่างทั่วถึง
๔. เพื่อเป็นการระดูและส่งเสริมการรู้ทันสื่อ ตลอดจนประชาชนให้มีส่วนร่วมรณรงค์ในการส่งเสริมการอ่าน
๕. เพื่อมุ่งเน้นให้ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาřี” เป็นศูนย์กลางสนับสนุนเครือข่ายการเรียนรู้ของสถาบันการศึกษา และเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการศึกษาอกรโงเรียน
๖. เพื่อมุ่งเน้นให้ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาřี” เป็นศูนย์ข้อมูลของอีกเชิงและจังหวัด ที่ให้บริการด้านความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายของข้อมูลกับห้องสมุดของสถาบันการศึกษาแห่งอื่นอาทิเช่น ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัยต่างๆ จนถึงระดับมหาวิทยาลัย
๗. เพื่อกระตุนให้ประชาชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เห็นความสำคัญของการจัดตั้งห้องสมุดประชาชน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในการดำเนินโครงการและใช้ประโยชน์จากห้องสมุดให้มากที่สุด

โครงการจัดสร้าง

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากท่านพระครูลังษรักษ์โสกัน วัดพระยาสุเรนทร์ แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ได้เห็นความสำคัญของการสร้างแหล่งเรียนรู้ ให้เป็นสถานที่ค้นคว้าหาความรู้ที่กว้างขวาง และทันสมัยให้แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่สนใจฝึกความรู้ตามอัธยาศัยได้ตลอดเวลา ในการนี้ได้ดำเนินการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”ขึ้น โดยใช้ พื้นที่วัดพระยาสุเรนทร์ ประมาณ ๒ ไร่ ๑ งาน ทั้งนี้มีงบประมาณเพื่อการก่อสร้างที่มีผู้บริจาคเงินทุนเบื้องต้นจำนวน ๓ ล้านบาท

ศูนย์การศึกษากองโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ๕ มีภารกิจในการจัดการศึกษากองระบบโรงเรียน และการศึกษาตาม อัธยาศัย รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน พิจารณาเห็นว่าปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาชุมชน ในระดับหมู่บ้านและระดับประเทศ นอกจากการศึกษาแล้วการสร้างแหล่งเรียนรู้ การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ และมุ่งส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กับประชาชนเป็นปัจจัยเช่นเดียวกัน ประกอบกับนโยบายของสำนักบริหารการศึกษากองโรงเรียน สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมพลังสร้างสรรค์จากทุกภาคส่วนของลังคมเข้ามา มีส่วนร่วมจัดการศึกษาจะเป็นพลังผลักดันให้งานการศึกษากองโรงเรียนสามารถให้บริการการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชาชน อย่างมีคุณภาพ และทั่วถึงเกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อประชาชน อันนำไปประเทศไปสู่ลังคมแห่งความรู้ ลักษณะการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย การจัดสร้างห้องสมุดที่วัดพระยาสุเรนทร์ นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชนแล้ว ในชุมชนใกล้เคียงพื้นที่ติดต่อกัน แขวงสามวาตะวันตกในรัศมี ๕ กิโลเมตร ประกอบด้วยสถานศึกษาลังกัดกรุงเทพมหานคร ๑๘ แห่ง สถานศึกษา ลังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒ แห่ง ลังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ๖ แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ก่อนวัยเรียน ๕ แห่ง วัด ๑๑ แห่ง มัสยิด ๙ แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุข ๖ แห่ง แหล่งท่องเที่ยว ๒ แห่ง ชุมชนบ้าน จัดสรร ๒๐ แห่ง ฯลฯ ยังสามารถใช้ประโยชน์ได้เช่นกัน ซึ่งคาดว่าจะมีเป้าหมายผู้ใช้บริการประมาณ ๑๗๐,๐๐๐ คน

และเนื่องจากสำนักบริหารงานการศึกษากองโรงเรียน มีโครงการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน ตามแนวพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๗๖ พรรษา เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งในปัจจุบัน มีการเข้าร่วมโครงการจัดสร้างอย่างต่อเนื่อง ศูนย์การศึกษากองโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ๔ ร่วมกับวัดพระยาสุเรนทร์และชุมชน จึงได้จัดทำโครงการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” วัดพระยาสุเรนทร์ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ขึ้น เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระองค์ ด้วยความความจริงรักภักดี ความสำนึกระมหากรุณาธิคุณ และ สนองพระราชปณิธานที่พระองค์ทรงมุ่งมั่น ล่งเสริมโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะที่สำคัญยิ่ง เนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระชนมายุครบ ๕๐ พรรษาในปีพุทธศักราช ๒๕๔๘

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลและเกิดพระเกียรติในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระชนมายุครบ ๕๐ พรรษาในปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ และดำเนินการต่อเนื่องตามโครงการจัดสร้างห้องสมุดประชาชนตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตน์ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ ๗๖ พรรษา เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๙
๒. เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนในพื้นที่เขตคลองสามวา เขตมีนบุรี เขตคันนายาว และพื้นที่ใกล้เคียง
๓. เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชนในเขตพื้นที่คลองสามวา เขตมีนบุรี เขตคันนายาว และพื้นที่ใกล้เคียง

เป้าหมาย

เชิงปริมาณ

๑. อาคาร ก่อสร้างห้องสมุดเฉลิมราชกุمارี เป็นตึก ค.ส.ล. ขนาด ๒ ชั้น พื้นที่ ๔๐๐ ตารางเมตร ขยายข้าง ตามแบบของสำนักบริหารงานการศึกษากองโรงเรียน ซึ่งมีพื้นที่ใช้สอย ดังนี้

ชั้นบน พื้นที่ ๑๕๐ ตารางเมตร เป็นอาคารจัตุรูปมีห้องเฉลิมพระเกียรติเป็นห้องทำงาน และประกอบด้วยการจัดมุมแสดงพระราชกรณียกิจต่างๆ ทั้งด้านการพัฒนาการศึกษา การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ห้องประวัติครูสังฆรักษ์igon ผู้ก่อตั้งห้องสมุดฯ รวมทั้งห้องนิทรรศการผลงาน/ภูมิปัญญาชุมชนของท้องถิ่น และห้องโถงทัศนศึกษา

ชั้นล่าง พื้นที่ ๒๕๕ ตารางเมตร จัดให้บริการสื่อการศึกษา ได้แก่ สื่อลิ้งพิมพ์ สื่ออิเลคทรอนิกส์ บริการการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต มุ่งหนังสือ มวล. มุ่งหนังสือรามคำแหง เป็นต้น และสภาพบริเวณภายนอกอาคารมีการปลูกต้นไม้มงคลโดยรอบ

เป้าหมาย

เป้าหมาย

๑. ประชาชนในชุมชนและใกล้เคียงมีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้รับความรู้และประสบการณ์สามารถพัฒนาศักยภาพตนเองนำไปสู่สังคมแห่งความรู้และการพัฒนาที่ยั่งยืน
๒. ประชาชนในชุมชนและใกล้เคียงได้รับการสร้างเสริมให้ตนเองเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่าน ได้รับการพัฒนามีบรรยายกาศแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๓. ทุกภาคส่วนของสังคมได้ร่วมพลังสร้างสรรค์ในการส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนการจัดสร้างแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ทันสมัย เพื่อให้บริการประชาชนในชุมชน สามารถเข้าถึงโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างทั่วถึง

งบประมาณ

งบประมาณ ด้วยความครัวทษา ร่วมมือร่วมใจการจัดสร้างจากการบริจาคของประชาชน เป็นค่าจัดสร้างอาคารวงเงิน งบประมาณเบื้องต้น จำนวน ๓ ล้านบาท

การดำเนินงาน

๑. ประชุมวางแผน/เตรียมการ
๒. เสนอขออนุมัติโครงการ
๓. ประสานงาน/ประชาสัมพันธ์โครงการ
๔. ดำเนินการจัดสร้าง

ระยะเวลา

ดำเนินงานตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๘ ถึง เมษายน ๒๕๕๙

สถานที่

บริเวณพื้นที่วัดพระยาสุเรนทร์ แขวงคลองสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ในเนื้อที่จำนวน ๒ ไร่ ๑ งาน

ผู้รับผิดชอบโครงการ

๑. ศูนย์การศึกษาอกรโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ๔
๒. ศูนย์บริการการศึกษาอกรโรงเรียนเขตในความรับผิดชอบ ศน.กทม.๔
๓. วัดพระยาสุเรนทร์และชุมชนพระยาสุเรนทร์

พันธมิตร/เครือข่ายที่ร่วมโครงการ

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนในเขตพื้นที่เขตมีนบุรี คลองสามวา และคันนายาว

๑. วัด ๑๑ แห่ง
๒. มัสยิด ๕ แห่ง
๓. สถานศึกษาลังกัดดงกรุงเทพมหานคร ๑ แห่ง
๔. สถานศึกษาลังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ๖ แห่ง
๕. สถานศึกษาลังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๔ แห่ง
๖. สถานศึกษาลังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ๓ แห่ง
๗. สำนักงานเขต ๓ เขต
๘. ศูนย์บริการสาธารณสุข ๖ แห่ง
๙. บริษัท/ห้างร้าน/ธนารค/แหล่งท่องเที่ยว ๑๐ แห่ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ประชาชนในชุมชนและใกล้เคียงมีแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้รับความรู้และประสบการณ์สามารถพัฒนาศักยภาพตนเองนำไปสู่สังคมแห่งความรู้และการพัฒนาที่ยั่งยืน
๒. ประชาชนในชุมชนและใกล้เคียงได้รับการสร้างเสริมให้คนมองเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่าน ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๓. ชุมชนมีศูนย์รวมจิตใจ เกิดความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาชุมชนของตนเองและประเทศชาติต่อไปในอนาคต

การให้บริการห้องสมุดประชาชน “ เฉลิมราชกุمارี ”

การให้บริการห้องสมุดประชาชน “ เฉลิมราชกุمارี ” โดยทั่วไป จะให้บริการด้านการสืบค้นข้อมูล ซึ่งได้จัดหนังสือตามระบบพคนิยมดิวอี้การจัดหมวดหมู่ของหนังสือใช้ตัวเลขเป็นลัญลักษณ์แทนเนื้อหาในหนังสือ แบ่งเป็นหมวดใหญ่ ๑๐ หมวดดังนี้

๐๐๐	เบ็ดเตล็ดหรือความรู้ทั่วไป	๑๐๐	ปรัชญา
๑๐๐	ศาสนา	๒๐๐	ลัทธิศาสนา
๒๐๐	ภาษาศาสตร์	๓๐๐	วิทยาศาสตร์
๓๐๐	วิทยาศาสตร์ประยุกต์หรือเทคโนโลยี	๔๐๐	ศิลปกรรมและการบันเทิง
๔๐๐	วรรณคดี	๕๐๐	ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์

การสมัครสมาชิกห้องสมุด

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน ๑ ฉบับ
๓. รูปถ่าย ขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๑ รูป

ระเบียบการใช้ห้องสมุด

๑. แต่งกายและปฏิบัตินสุภาพเรียบร้อย
๒. หากมีกระเพาหรือเอกสารล่วงตัวให้วางที่ชั้นวางของ ยกเว้นของมีค่า
๓. ไม่ส่งเสียงดังรบกวนในห้องสมุด
๔. ไม่จึก ดัด ขีดเขียนหรือทำลายหนังสือตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ของห้องสมุด
๕. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อแนะนำของห้องสมุด

ระเบียบการยืมหนังสือ/สื้อโสตทัศนูปกรณ์

๑. แสดงบัตรทุกครั้งที่ติดต่อ ยืม-คืน
๒. หนังสือymได้ครั้งละ ๔ เล่ม หรือ ๑ ชุด กำหนดส่งคืนภายใน ๗ วัน
๓. วีดีทัศน์ เทป CD/DVD ยืมได้ครั้งละ ไม่เกิน ๒ เรื่อง กำหนดส่งคืนภายใน ๓ วัน
๔. คืนหนังสือเกินกำหนด ปรับเพิ่มละ ๒ บาท/วัน สื้อโสตฯ ปรับเพิ่มละ ๕ บาท/วัน สามารถยืมหนังสือต่อได้ทางโทรศัพท์ อีกครั้งละไม่เกิน ๗ วัน
๕. หากทำหนังสือ/สื้อโสตฯ สูญหาย ต้องชดเชยตามราคา
๖. หนังสืออ้างอิง วารสาร หนังสือพิมพ์ บริการเฉพาะในห้องสมุด

ระเบียบการใช้อินเตอร์เน็ต

๑. ก่อนใช้อินเตอร์เน็ตให้ติดต่อเจ้าหน้าที่
๒. ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าหาความรู้หรือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับการศึกษา (ห้ามเข้าชมเว็บไซด์ที่ไม่เหมาะสม)
๓. การให้บริการอินเตอร์เน็ตกำหนด คนละไม่เกิน ๒ ชั่วโมง/ครั้ง

เกียรติประวัติ

ผู้สร้าง “วัดพระยาสุเรนทร์” หรือ “วัดบึงพระยาสุเรนทร์”

พันตรีพระยาสุเรนทร์ราชเสนา

พันตรีพระยาสุเรนทร์ราชเสนา มีนามเดิมว่า พึง ลิงหเสนี เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๗๓๓ เป็นบุตรคนที่ ๔ ของเจ้าพระยา มุขมนตรี (เกด ลิงหเสนี) มารดาชื่อ นาค กัลยานสุต

พันตรีพระยาสุเรนทร์ราชเสนา รับราชการทหารสืบทอดความเป็นนักกรงผู้กล้าหาญ จากบรรพบุรุษผู้เป็นปู่ เจ้าพระยา บดินทรเดชา (สิงห์ ลิงหเสนี) สมุหนายกคู่พระทัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยถวายตัวเป็นมหาดเล็กกรมพระราชวัง บวรวิไชยชัญ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะ อุตสาหะจนได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ดำรงตำแหน่ง ตามลำดับดังนี้

- หลวงจำนำงบริรักษ์
- พระโยธาธิราช
- พระยาสุเรนทร์ราชเสนา ยศพันตรี ในกรมยุทธนาธิการทหารบก

พันตรีพระยาสุเรนทร์ราชเสนา มิได้สืบทอดแต่ความเป็นนักกรง จากตระกูลลิงหเสนีเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้สืบสาน ความจริงภักดี แด่พระมหาภัตtriy และสืบทอดพระพุทธศาสนาด้วย โดยเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๕ ท่านได้สร้าง “วัดพระยาสุเรนทร์” หรือ “วัดบึงพระยาสุเรนทร์” บนเนื้อที่ของตนเอง ที่แขวงมีนบุรี (เขตคลองสามวาในปัจจุบัน) เพื่อ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทพระสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และได้บรรพชาเป็นสามเณรด้วยศรัทธาอันแน่วแน่ จนกระทั่งมรณภาพ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ด้วยโรคชรา

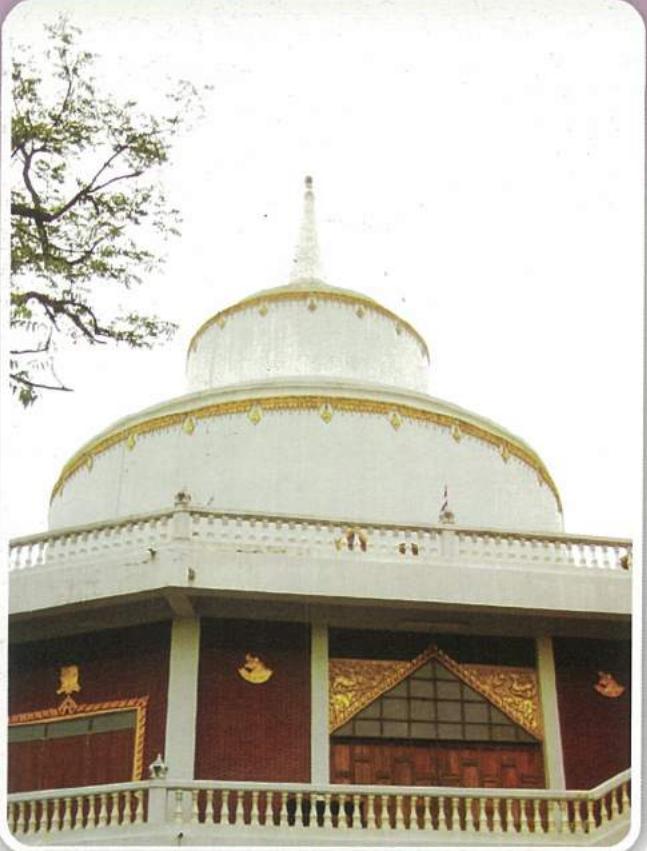
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้เจ้าพนักงานส่งทีบเพลิง พระราชทานเพลิงศพอันเป็นเกียรติยศยิ่ง แก่พันตรีพระยาสุเรนทร์ราชเสนาและวงศ์ตระกูลสืบมา

ประวัติ วัดพระยาสุเรนทร์ เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

เมื่อประมาณพุทธศักราช ๒๕๔๐ พันตรีพระยาสุเรนทร์ราชเสนา (พึง ลิงหเสนี) ซึ่งเป็นบุตรคนที่ ๔ ของเจ้าพระยา มุขมนตรี (เกด ลิงหเสนี) ได้จับจองที่ดินตามศักดินารายบร้อยแล้ว จึงได้จัดสร้างที่ดินจำนวนหนึ่งประมาณ ๔๔ ไร่ เพื่อสร้างวัด และเมื่อประมาณ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๕ ทรงกับวันอังคาร ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๖ ร.ศ.๑๐๑ หรือ จ.ศ. ๑๙๔๕ ได้ทำพิธีวางหลักศิลา ประจำวัดขึ้น เมื่อสร้างวัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้ทำหนังสือถูลเกล้าฯ ถวายเป็นพระราชกุศล แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ และได้รับพระราชทานที่ วิสุจนิมิต วิสุจามี วันพุธ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๐ พ.ศ.๒๕๓๑

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไม่ปรากฏขัดว่ามีพระภิกษุรูปใดเป็นเจ้าอาวาส จนถึงปี พ.ศ.๒๕๕๕ พระครูอุดม พิริยคุณ (กล้า อุกโถ) ซึ่งท่านได้อุปสมบทที่วัดเทพธิดาราม กรุงเทพมหานคร และได้มามาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดพระยาสุเรนทร์ จนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสและได้รับการแต่งตั้งเป็นพระครูชั้นทวน ในโอกาสต่อมาได้รับตราตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อปี พ.ศ.๒๖๖๗ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๖๖๗ ได้รับตราตั้ง เป็นพระครูสัญญาบัตร และเป็นเจ้าคณะตำบลสามวาตະวันตก และท่านได้มรณภาพ เมื่อ พ.ศ.๒๕๐๗ ต่อมา พระอธิการดวง อดุคปญโญ รักษาการเจ้าอาวาสวัดพระยาสุเรนทร์และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส และ อีกหลายรูปตามลำดับจนถึงทุกวันนี้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

- **พระอุโบสถ** กว้าง ๘ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ อาคารคอนกรีตเสริมเหล็กก่ออิฐถือปูนคิลปะซ่างสมัยรัตนโกสินทร์ สร้างเป็นโรงอุโบสถเรียกว่า “โบสถ์โรงช้าง” ไม่มีช่อฟ้าใบระกา

- **ศาลาการเปรียญ** กว้าง ๑๙ เมตร ยาว ๑๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๗ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กทรงไทย มีช่อฟ้า ใบระกา

- **หอสวดมนต์** กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๔

- **กุฎิสงฆ์** จำนวน ๙ หลัง เป็นอาคารไม้ปั้นทราย ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๗ หลัง อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ หลัง

- **วิหาร** กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๔๐ เมตร เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก

- **ศาลาอเนกประสงค์** กว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔

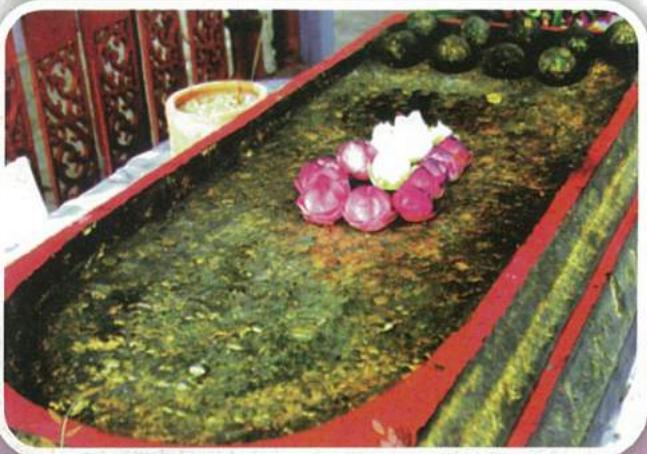

- **ศาลาบำเพ็ญกุศล** จำนวน ๗ หลัง สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ๕ หลัง สร้างด้วยไม้ ๒ หลัง เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ ๑ หลัง

- **ปูชนียวัดฤทธิ์** มีพระประทานประจำอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๔๙ นิ้ว สูง ๒.๕๐ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ พระประทานประจำศาลาการเปรียญ พระพุทธชินราชจำลอง สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ ปูชนียวัดฤทธิ์ มีพระพุทธรูปปางโปรดลัตต์ แบบคันธารราชภารี สูงประมาณ ๔ ศอก ร.อ.หลงรุณกิจวิจารณ์ ได้นำมาถวายเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

นอกจากนี้ยังมีรูปปั้นหลงปูคล้าม หือ พระครูอุดม พิริยะคุณ อดีตเจ้าอาวาสวัดแห่งนี้ ซึ่งเป็นที่เครพนับถือของพุทธศาสนิกชนทั่วไป เป็นอย่างสูง และยังมีรูปปั้นพระยาสุเรนทร์ ซึ่งเป็นที่นับถือของชาวบ้านทั่วไปอีกด้วย บริเวณหน้าวัด ยังเป็นที่อยู่ของปลาราزمชาติ จำนวนมาก ซึ่งมีประชาชนนิยมมาให้อาหารปลาเป็นประจำ

ด้านการศึกษา มีศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เปิดสอน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘

ประวัติและผลงาน
พระครูปลัดสุวัฒนสุตคุณ
เจ้าอาวาสวัดพระยาสุเรนทร์
เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

ประวัติส่วนตัว

พระครูปัลลสุวัฒนสุดคุณ อายุ ๔๖ ปี พรรมา ๒๐ พรรมา
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง เจ้าอาวาสวัดพระยาสุเรนทร์ แขวงสามวาตะวันตก
เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

สถานะเดิม :

ชื่อนายโภกัน นามสกุลลิงทเสนี เกิดปีมะโรง ตรงกับวันที่ ๔ กฤกษาคม ๒๕๐๘
บิดาชื่อ นายสำริด ดียิ่ง มาตราชื่อ นางศรีสุข ดียิ่ง (ลิงทเสนี)
อยู่บ้านเลขที่ ๕/๑ หมู่ ๔ ตำบลสามวาตะวันตก อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัด กรุงเทพมหานคร

อุปสมบท :

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ ณ วัดพระยาสุเรนทร์ ตำบลสามวาตะวันตก
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร พระอุปัชฌาย์ พระครูปัลลสุธรรมิติวัฒน์
วัดคุ้บ涌 พระกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์บัว ธรรมวนิช
วัดพระยาสุเรนทร์ พระอนุสาวนาจารย์ พระมานพ อรุโนน วัดคุ้บ涌

ประวัติการศึกษา (เรียงตามปีพุทธศักราช) :

- พ.ศ. ๒๕๗๓ สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์
พ.ศ. ๒๕๗๖ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
พ.ศ. ๒๕๗๙ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่โรงเรียนวัดหนองจอก
พ.ศ. ๒๕๗๗ สำเร็จตามหลักสูตร គุศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยครุจัณทรเกشم
พ.ศ. ๒๕๗๖ สอบไล่ได้ส่วนน้ำภาค
พ.ศ. ๒๕๗๗ ผ่านการฝึกอบรมตามโครงการเสริมความรู้ถวายพระสงฆ์เพื่อการพัฒนาลัทธมุนีไทย
จัดโดยสำนักงานส่งเสริมศึกษาและบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๗๘ สอบไล่ได้นักธรรมชั้นตรี
พ.ศ. ๒๕๘๐ สอบไล่ได้นักธรรมชั้นโท
พ.ศ. ๒๕๘๑ สอบไล่ได้นักธรรมชั้นเอก
พ.ศ. ๒๕๘๕ ได้รับการถวายความรู้ตามโครงการเปิดโรงเรียนพระสังฆาธิการ ฝึกอบรมเจ้าอาวาสใหม่
ของคณะสงฆ์ส่วนกลาง รุ่นที่ ๑๐ ประจำปี ๒๕๘๕
ผ่านการอบรมหลักสูตรพระสังฆาธิการระดับเจ้าอาวาสรุ่นที่ ๑ ณ สถาบันพระสังฆาธิการ
อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี
สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป.บ.ส.)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๘๑ สำเร็จตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวัสดุศิลปะ จาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประวัติการศึกษา (เรียงตามปีพุทธศักราช) : (ต่อ)

- พ.ศ. ๒๕๔๗ สำเร็จตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารบริหารการศึกษา^๑
จากมหาวิทยาลัยมหा�จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๔๘ สำเร็จตามหลักสูตร ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา การจัดการบริหาร
การศึกษาและผู้นำ จาก มหาวิทยาลัยเปิด โอ.เอส.แอล.ยู (OSLU - USA)
- พ.ศ. ๒๕๔๙ สำเร็จตามหลักสูตร นิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยปทุมธานี

งานสาธารณสุขประจำที่

สร้างและตกแต่งอาคารห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาเร” เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

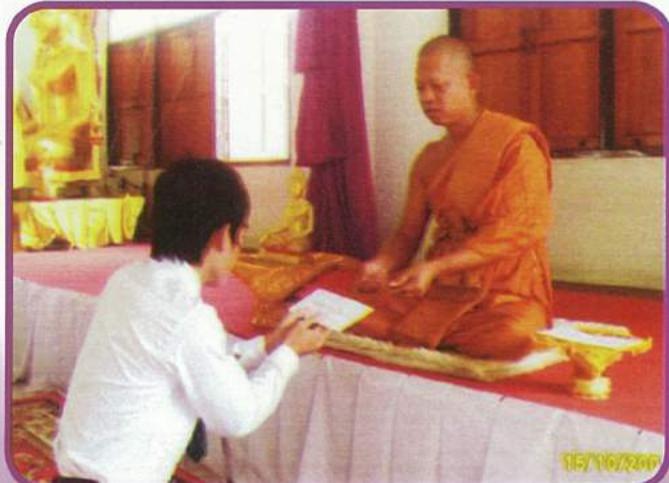
สร้างศาลาปฏิบัติธรรมคุณพุ่ม เจนเซน โดยมี ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เป็นประธานในการวางศิลปากษัตริย์

บูรณะปฏิสังขรณ์โบสถ์ วัดพระยาสุเรนทร์

ตั้งทุนนิธิศึกษาลงเคราะห์ พระภิกษุ – สามเณร และนักเรียน
มีการมอบทุนการศึกษา ในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ของทุกปี

คลองสามวาในอดีต

ประวัติเมืองมีน

มีนบุรี เดิมเป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับมณฑลกรุงเทพ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมห้องที่อำเภอคลองสามวา กับอำเภอสันทราย คือ อำเภอ คือ อำเภอคลองสามวา อำเภอสันทราย อำเภอสันทราย รวมเป็น ๔ อำเภอ ดังเป็นเมืองขนาดนามว่า “เมืองมีนบุรี” ซึ่งหมายถึง “เมืองปลา” ทั้งนี้เพื่อให้คู่กัน “เมืองธัญบุรี” แปลว่า “เมืองข้าว” ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งอยู่ก่อนแล้ว เมืองมีนบุรีและเมืองธัญบุรีในขณะนั้น ต่างก็ลังกัดมณฑลกรุงเทพ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ มณฑลกรุงเทพ ประกอบด้วย ปทุมธานี นครเขื่อนขันธ์ สมุทรปราการ นนทบุรี ธัญบุรี และมีนบุรี สำหรับเมืองมีนบุรี เจ้าเมืองคนแรก คือ หม่อมเจ้าส่งงาม (สุประดิษฐ์) ดังมีเอกสารสำคัญเรื่องราชการ หัวเมืองมณฑลกรุงเทพ สมัยรัชกาลที่ ๕ เกี่ยวกับการตั้งจังหวัดมีนบุรี ดังนี้

ในราชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ร.ศ.๑๗๐ ได้ทรงมีพระบรมราชานุญาตให้ยก ๔ อำเภอ คือ อำเภอคลองสามวา อำเภอสันทราย อำเภอเจริญดับ และอำเภอสันทราย ขึ้นเป็นเมืองใหม่ โดยพระราชทานนามว่า “เมืองมีนบุรี” ซึ่งหมายถึง “เมืองปลา” และทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หม่อมเจ้าส่งงาม เป็นข้าหลวงรักษาราชการเมือง ตั้งแต่ วันที่ ๑ กันยายน รัตนโกสินทร์ ๑๗๐ ดังหลักฐานปรากฏในหอดหมายเหตุแห่งชาติท่าว่าสุก

เมื่อพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเรศรรฤทธิ์ ขอพระบรมราชานุญาตในการจัดตั้งเมืองได้มีการส่งรายชื่อเมืองใหม่ เพื่อให้พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ คัดเลือกอีกมายหลายชื่อ ดังหลักฐานที่ได้คัดเลือกจากต้นฉบับลายมือจดหมาย ทูลพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเรศรรฤทธิ์ ของพระสาสน์โสภณ วัดราชประดิษฐ์ ดังนี้

วัดราชประดิษฐ์

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๗๐

ขอถวายพระพร ทูลพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเรศรรฤทธิ์ ทรงทราบเรื่องนามเมืองแล็บ
อาทิตยภาพเลือกเห็นพอดี ใช้ได้ ๓ ชื่อ ดังทูลถวายมานี้

มีนบุรี • ธัญบุรี • เมืองปลา

ความคิดสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจ

ขอถวายพระพร
พระสาสน์โสภณ

นามเมืองแลนแลบ

มัจฉบุรี คู่กัน ห้วยนูบุรี	เมืองเข้าเมืองปลา
มัคยาไศราย	เป็นที่ปลาอาไศราย
มัคยาໄລຍ	เป็นที่ปลาอยู่
มัคยาగิรմຢ	เป็นที่รื່นرمของปลา

គរមិគននាលែងពេទ្យទៅក្រសួងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ខែធ្នូ

ข้อมูลเมืองแคนเดบ

ศรีมัจภูมิ วาริโคจรภูมิ ราณีมัจฉาชาติ
คarmor มีการแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ขอเดช

ข้อเมืองแคนแลบ

อัมพุชบุรี อัมพุชไพบูลย์ วาริชากร
วาริชรัฐ อัมพุชราม อัมพุชาไศรย.
มีนบุรี บุญชานานี

ต่อมาในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๗๓-๗๔ มีเหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นทั่วโลก ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อประเทศไทยด้วย เหตุการณ์ครั้งนี้เรียกว่า “เศรษฐกิจตกต่ำ” ทำให้เกิดข้อความมากแพร่และกระทบกระเทือนงบประมาณของแผ่นดินของประเทศไทยขณะนั้นอย่างหนัก พระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ได้โปรดเกล้าฯ ให้แก่ไขเหตุการณ์โดยยุบ เลิก หรือรวมรวม กองต่าง ๆ ในส่วนกลาง และยุบมณฑลจังหวัดและสถานที่ หรือส่วนราชการบางแห่ง ตลอดจนปลดข้าราชการออกจากตำแหน่ง เพื่อตัดทอนงบประมาณรายจ่ายให้สุดลิ้มภาพ

มีหลักฐานหนังสือได้ตอบแจ้งเรื่อง การยุบจังหวัดมีนบุรี ๒๕๗๔ ไว้ดังนี้

เฉพาะจังหวัดพระนคร หลังจากการปรับปรุงแล้วมีอำเภอเพิ่มขึ้นอีก ๒ อำเภอ คือ อำเภอเมืองบุรีกันอำเภอลาดกระบัง รวมกับอำเภอที่มีอยู่ก่อนแล้ว ๑๒ อำเภอ คือ อำเภอพระนคร อำเภอธลิต อำเภอนางเลิ้ง อำเภอบางรัก อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย อำเภอสัมพันธวงศ์ อำเภอปทุมวัน อำเภอบางกะปิ อำเภอบางเขน อำเภอพระโขนง อำเภอบางทราย (ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอ yanawa) อำเภอบางซื่อ รวม ๑๔ อำเภอ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ ได้มีพระราชบัญญัติให้โอนการปกครองอำเภอท่องเที่ยว ซึ่งขึ้นอยู่กับจังหวัดฉะเชิงเทรา มาขึ้นจังหวัดพระนครเพรฯ ไม่สะดวกแก่ราชการที่จะไปเดินต่องกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งนี้ ให้โอนตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๗๕ เป็นต้นมา

ดังนั้น จังหวัดพระนครเจียมีอำเภอรวมทั้งสิ้น ๑๕ อำเภอ โดยเฉพาะมีนบุรีเป็นจังหวัดนับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๕ จนถึงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๔ มีนบุรีเมื่อยุบเป็นอำเภอแล้ว คงมีเขตท้องที่เหมือนเช่นเดิม คือ ๗ ตำบล ๑๓๙ หมู่บ้าน ดังนี้

១. តាំបលបានខ្លួន	មី ២០ អម្ចូបាន
២. តាំបលទរាយកង់បិន	មី ២៥ អម្ចូបាន
៣. តាំបលគុឡុងសាមរាប់ផែងពេជ្ជវិណី	មី ២៥ អម្ចូបាន
៤. តាំបលគុឡុងសាមរាប់ផែងពេជ្ជវិណី	មី ៣៣ អម្ចូបាន
៥. តាំបលគុឡុងខេះកែ	មី ២០ អម្ចូបាន
៦. តាំបលរោនរោប់	មី ១៥ អម្ចូបាន
៧. តាំបលគុឡុងដី	មី ១០ អម្ចូបាន

กับมีกิงอำเภอลาดกระบัง ซึ่งได้ยุบจากอำเภอสองเป็นกิงอำเภอมาขึ้นอยู่อีก ๑ กิง โดยเฉพาะกิงอำเภอลาดกระบัง มี ๕ ตำบล ๙๑ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. ตำบลลาดกระบัง	มี ๑๕ หมู่บ้าน
๒. ตำบลคลองสองตันนุ่น	มี ๑๖ หมู่บ้าน
๓. ตำบลคลองสามประเวศ	มี ๑๗ หมู่บ้าน
๔. ตำบลทับ夷า	มี ๒๐ หมู่บ้าน
๕. ตำบลลำปลาทิว	มี ๒๒ หมู่บ้าน

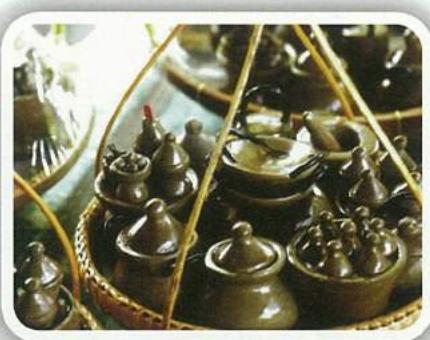
ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตห้องที่อีกหลายครั้ง ในที่สุดเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐ ไดประกาศยกฐานะกังอำเภอลาดกระบังขึ้นเป็นอำเภออีกรังหนึ่ง มีนบุรีได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓ แขวง (ตำบล) มี ๑๐๗ หมู่บ้าน เดตเดิมมีสุขาภิบาล ๑ แห่ง ซึ่ง สุขาภิบาลมีนบุรี ตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งในชั้นแรก มีหมู่บ้านที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ และ ๑๓ ของตำบลมีนบุรี รวมกันเข้าเป็นเขตสุขาภิบาล ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๕ ได้มีการขยายเขตสุขาภิบาลออกไปอีกด้วยรวมເອ
หมู่ที่ ๓ ของตำบลมีนบุรี และหมู่ที่ ๑๔ ของตำบลแวนแลนแลบเข้ามาอยู่ในเขตสุขาภิบาลด้วย ต่อจากนั้นมา ได้ขยายเขตสุขาภิบาล
ออกไปตลอดทั้งอำเภอ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๑๖ และเมื่อได้มีประกาศของคณะกรรมการ
ฉบับที่ ๓๓๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๐๕ มีนบุรีจึงมีฐานะเป็นเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานคร เดิมเขตมีนบุรี มีพื้นที่ ๑๗๔
ตารางกิโลเมตร แต่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตมีนบุรีและตั้งเขตคลองสามวา ตั้งแต่วันที่ ๒๐
พฤษภาคม ๒๕๕๐

ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้คนอัญ

คลองสามวา

วิถีชีวิตและวัฒนธรรมประเพณีอัญ

มอญ เป็นชนชาติที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานชาติหนึ่งในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีวัฒนธรรมเป็นจุดบันทุกของตนเองมาเป็นเวลาช้านาน วัฒนธรรมของมอญบางอย่าง ได้เป็นแม่น้ำที่แก่ชนชาติที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง ได้แก่ ภาษาหนังสือศิลปกรรม ดนตรี กกฎหมาย ศาสนา และอื่น ๆ อีกมาก สำหรับวัฒนธรรมทางด้านชนบทมีประเพณีนั้น บางอย่างก็ได้เป็นที่ยอมรับเข่นเดียวกัน เช่น ประเพณีลงกรานต์ ปล่อยนกปล่อยปลา ซ้าวแซ่ และอื่น ๆ ดังที่ได้เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน

ชนบทมีประเพณีอีกหลาย ๆ อย่าง จะปฏิบัติกันแต่เฉพาะในหมู่ชนมอญเท่านั้น และประเพณีต่าง ๆ เหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมอญ ตั้งแต่ระยะแรกที่สูดของชีวิต คือขณะอยู่ในครรภ์จนกระทั่งการ 태어나기 (การคลอด) ที่มีอิทธิพลที่สำคัญ รวมทั้งเทพารักษ์ (ซึ่งบางครั้งเทพารักษ์เป็นสิ่งเดียวกันนั่นเอง) จึงเป็นเหตุให้มอญต้องปฏิบัติชนบทมีประเพณีหลาย ๆ อย่าง ให้เป็นที่ถูกใจของผู้และเทพารักษ์ การปฏิบัตินางอย่างกระทำเพื่อให้สอดคล้องกับคติทางพระพุทธศาสนา (หรือทำตามอย่างเรื่องราวที่มีมาในพุทธประวัติ) หรือทำให้เป็นบริสุทธิ์เพื่อให้เป็นข้อพิจารณาในการปฏิบัติ บางอย่างทำเพื่อป้องกันเสียดจัญไร หรือไม่ก็เพื่อป้องกันฝีไม้ให้เข้ามาทางอยู่ในตัวและการปฏิบัตินางอย่างก็ไม่สามารถจะอธิบายเหตุผลได้ว่าทำไมจึงต้องทำเช่นนั้น

ชาติมอญเป็นชาติที่นับถือพระพุทธศาสนาโดยเคร่งครัดชาติหนึ่ง เช่น การเล่าเรียนพระปริยัติธรรม กีเรียนคัมภีร์วินัยเป็นใหญ่และประเพณีพระภิกษุสงฆ์ถือวินัยเป็นหลัก จึงมีคำพังเพยว่า “มอญวินัย ไทยพราสูตร พม่าอภิธรรม และครองจีวรแหกคุ้มบำรุง” เป็นต้น

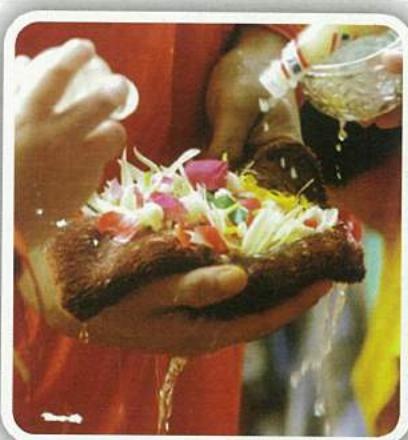
นอกจากนี้ กล่าวได้ว่าในปัจจุบันนี้ ความนิยมในการปฏิบัติตามชนบทมีประเพณีต่าง ๆ ของมอญมีน้อยลงเป็นลำดับ ซึ่งคงเป็นเพราะสังคมเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งปัญหาการศึกษาของชนกลุ่มน้อยใหม่ ที่เห็นว่าลิงเหล่านี้เป็นของล้าสมัย และปราศจากคุณประโยชน์ (ยกตัวอย่าง เช่น การนับถือผีในหลายแห่งได้เลิกกระทำ เพราะเห็นว่าผีไม่เคยให้คุณ แต่อย่างใดมีแต่ให้โทษแต่อย่างเดียว)

ประเพณีสงกรานต์คนไทยเชื้อสายมอญ

ลึบสานประเพณีสงกรานต์ สะท้อนวิถีชีวิตคนไทยเชื้อสายมอญ การกวนกาลแม่ของคนในครอบครัวและเพื่อนบ้าน เพื่อเตรียมนำไปให้ญาติผู้ใหญ่ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ของชาวไทยเชื้อสายมอญ เพื่อให้ลูกได้รู้จักญาติผู้ใหญ่แล้วญาติผู้ใหญ่ก็จะให้พร ส่วนการกวนนั้นใช้กำลังคนจำนวนมากเนื่องจากเป็นขนมเหนียว แม้จะมีส่วนผสมเพียง ๓ อย่าง คือ กะทิ เม็ดข้าวเหนียวและน้ำตาลปีน เพื่อบ้านจึงต่างมาช่วยกันกวน เรียกวการลงแขก ถือเป็นกุศโลบายในการสร้างความสามัคคี ทั้งตอนการกวน และการมอบให้แก่ญาติผู้ใหญ่

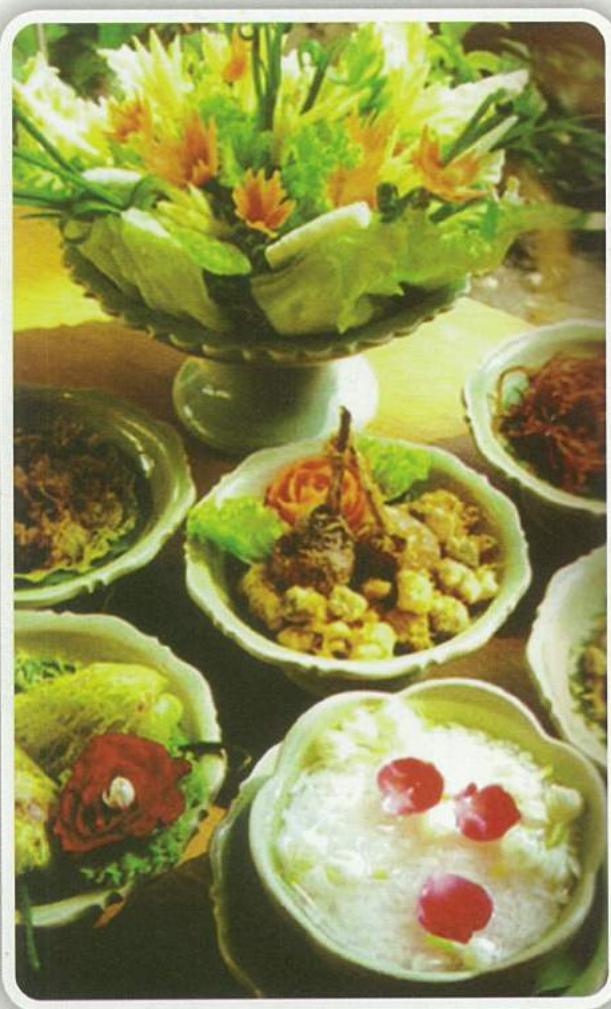

นอกจากกวนกาลแม่แล้ว ตามประเพณีชาวมอญในช่วงเทศกาลสงกรานต์จะมีการทำข้าวแช่ ๑ ชุด พร้อมดอกไม้ ธูปเทียนเพื่อสังเวยบุพารามงคล ทั้ง ๗ นาง ในช่วงเช้ามืด โดยจะตั้งศาลผ้าขาวเพียงตาไว้หน้าบ้าน และนำไปถวายพระในช่วงเช้า จนถึงก็นำมารับประทานในครอบครัว โดยเฉพาะสมัยก่อน ภรรยาจะเตรียมข้าวแช่ ๑ ชุด เพื่อให้สามีรับประทาน เป็นการขอขอมาที่ได้ล่วงเกินกัน ซึ่งขั้นตอนวิธีการทำจะพิถีพิถัน เพราะทุกอย่างต้อง ๗ เช่น การชาวข้าวด้วยน้ำ ๗ ครั้ง และต้องชawanอกบริเวณบ้าน เพราะข้าวแช่ที่จะบางสรวงและถวายพระเป็นของสูง หรือกับข้าวที่กินกัน ข้าวแช่ก็ต้องมี ๗ อย่าง และที่ขาดไม่ได้ในเทศกาลสงกรานต์คือ การสรงน้ำพระพุทธธูป และรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่เพื่อขอพร

เปงสังกรานต์ (ข้าวแซ่)

“ข้าวแซ่” หรือที่ชาวมอญเรียกว่า “เปงสังกรานต์” วิธีการหุงข้าวแซ่ในสมัยโบราณ เมื่อดึงถูกุกากลกึบเก็บเกี่ยวข้าว ชาวมอญจะเลือกเฟ้นเมล็ดข้าวที่สมบูรณ์ไม่แตกหักเก็บไว้ เมื่อดึงเทศกาลสังกรานต์ก็จะนำข้าวที่เก็บไวมาหุงข้าวแซ่ โดยเริ่มจากต้มน้ำให้เดือดก่อน จากนั้นนำข้าวมาชาน้ำสะอาดเทลงไป หุงจนเมล็ดข้าวสุกได้ที่กินน้ำข้าวออกให้หมด แล้วนำข้าวไปล้างน้ำเปล่า ๆ (โบราณกล่าวว่าล้างถึง ๗ น้ำ) จนเมือกหมดไป จากนั้นนำน้ำฝนมาต้มให้สะอาด แล้วอบด้วยเทียนหอมแยกไว้ต่างหาก เมื่อจะรับประทานก็จะนำข้าวที่หุงไว้มาผสมกับน้ำที่เตรียมไว้ ใส่น้ำแข็งลงไปพอประมาณ loyด้วยดอกมะลิสด เพียงเท่านี้ก็จะได้รับประทานข้าวแซ่อย่างถูกวิธีของชาวมอญ นอกจากนี้แล้วจะตั้งเตาหุงกลางแจ้งและรินน้ำข้าวทึ่กกลางแจ้ง ทั้งนี้จะไม่หุงบนเตาหุงข้าวทุก ๆ วัน คำว่า “เปง” เป็นภาษา มอญ ซึ่งแปลว่า “ข้าว” ส่วนคำว่า “สังกรานต์” ตรงกับคำว่า “สังกรานต์” ในภาษาไทยนั้นเอง แต่ถ้าเป็นภาษา มอญ คำว่า “สังกรานต์” คือ “อาตีะ”

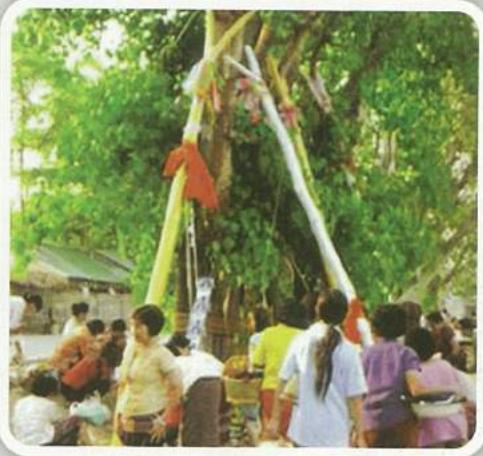
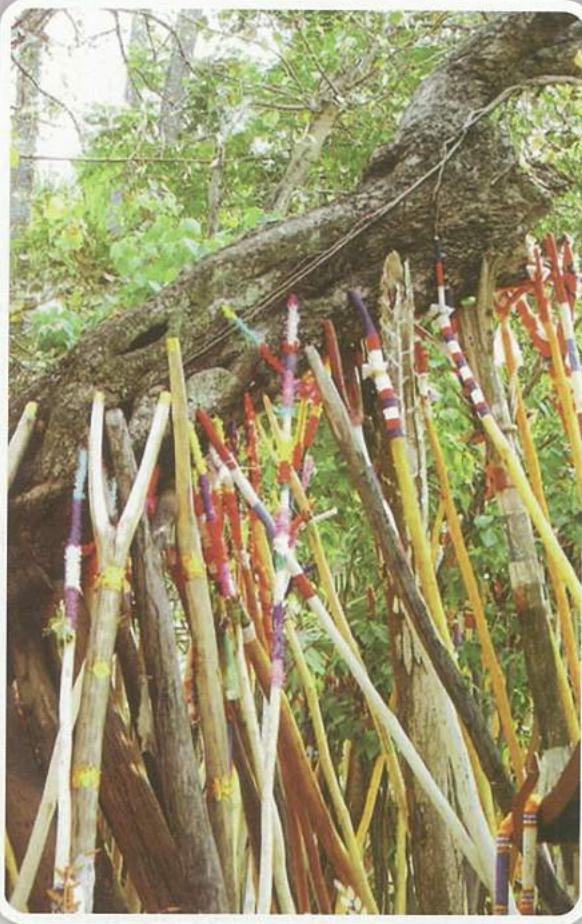

ชาวมอญบางชุมชนจะเรียกการหุงข้าวแซ่ว่า “เปงอะตีะ” ส่วนที่เรียกร่วมกันว่า เปงสังกรานต์ หรือ ข้าวสังกรานต์ นั้น เพราะเหตุที่ว่าจะนิยมหุงในช่วงเทศกาลสังกรานต์เท่านั้น อีกนัยหนึ่ง ที่เรียกว่า “ข้าวแซ่” เพราะเป็นข้าวที่หุงตามวิธีการหุงของชาวมอญแล้วนำไป เช่นน้ำในเวลารับประทาน ส่วนกับที่ใช้รับประทานกับข้าวแซ่นั้น ล้วนแล้วแต่ทำมาจากผักเป็นส่วนใหญ่ เช่น ผัดผักกาดหวาน กะปิยอด หรือที่ทำจากเนื้อปลา เช่น ปลาหวาน ปลาป่น เป็นต้น

ชาวมอญจะนิยมหุงข้าวแซ่ในเทศกาลสังกรานต์ (เดือน ๕) ซึ่งอยู่ในฤดูร้อน โดยจะหุงนำไปถวายพระลงมือในวัดใกล้บ้านของตน แล้วยังมีการนำไปตั้งบนเครื่องตั้งเพื่อเช่นไห้ท้าวภิลพرحمในปีนั้น ๆ อีกด้วย ตามความเชื่อที่สืบทอดกันมาโดยจะตั้งศาลขึ้นมาเอง จากนั้นก็จะนำมาแบ่งกันรับประทานในหมู่เครือญาติ

ข้าวแซ่ เป็นอาหารที่มีลักษณะแตกต่างจากอาหารซึ่งรับประทานกันโดยทั่วไป จัดเป็นอาหารพิเศษที่นิยมทำเฉพาะในฤดูร้อน ข้าวแซ่เป็นอาหารที่มีกำเนิดในภาคกลางและที่ได้เด่นมากอยู่ที่จังหวัดเพชรบุรี สำหรับข้าวแซ่ประกอบไปด้วย ข้าวที่ได้รับการปรุงแต่งอย่างประณีตและผสมด้วยน้ำloyดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ได้แก่ มะลิ กุหลาบ กระดังงาไทย และอบควันเทียนล้วนเครื่องเคียงที่รับประทานกับข้าวแซ่ ได้แก่ เนื้อสัตว์ผัก เป็นต้น ดังนั้นในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ภาชนะสำหรับข้าวแซ่ จึงจำเป็นต้องให้ถ่ายทอดแต่ละชั้น มีรูปแบบและลวดลายที่สัมพันธ์กัน

ประเพณีการค้าต้นโพธิ์ (ท้อก-ส้อย)

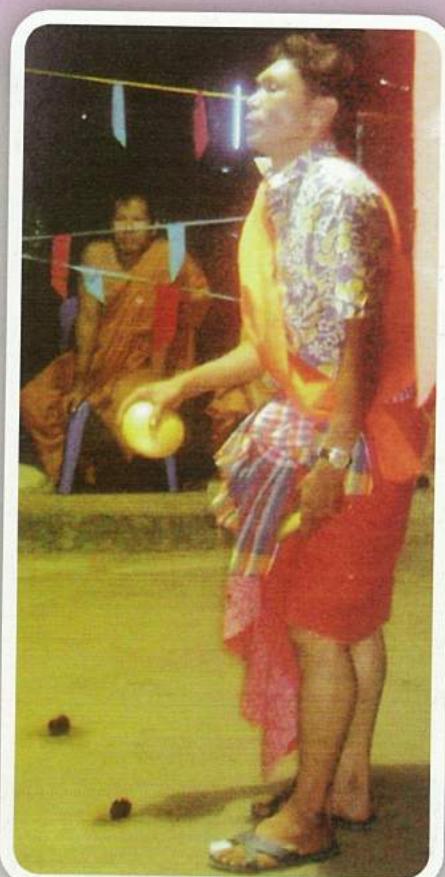
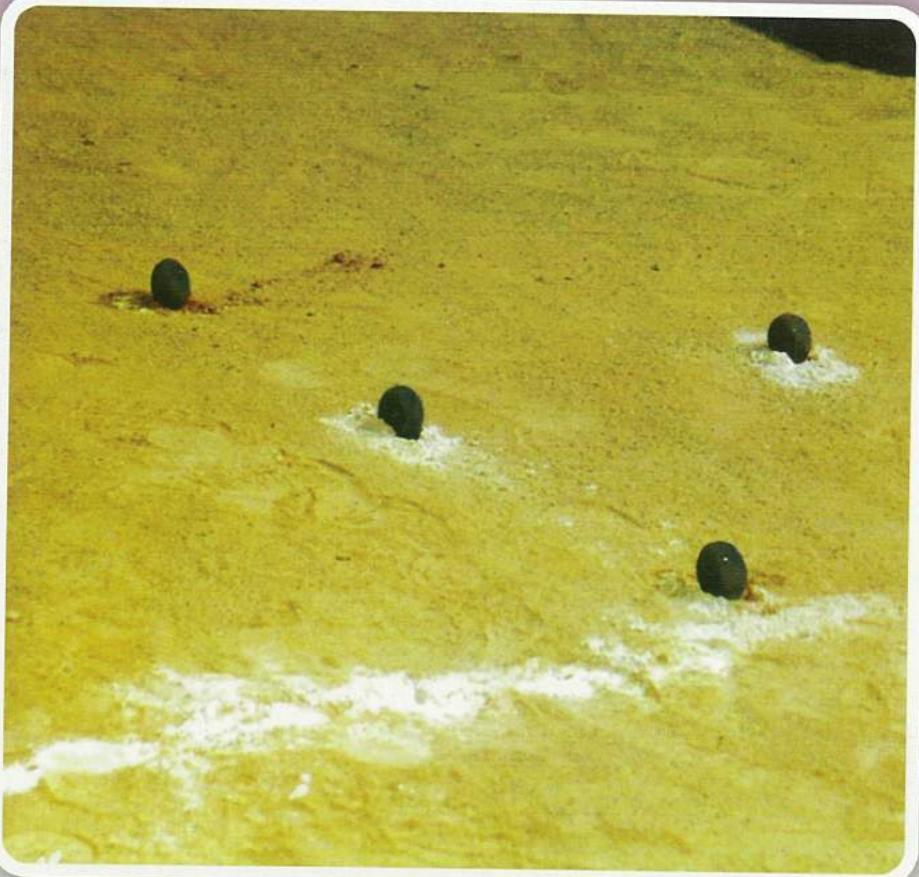

ประเพณีของชาวมอญ ที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลสงกรานต์อีกอย่างหนึ่งก็คือ การค้าต้นโพธิ์ เพราะถือว่าการค้าต้นโพธิ์ เป็นการค้าจุนคาสนา เพราะต้นโพธิ์เป็นต้นไม้ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา จึงถือว่าเป็นการทำบุญเพื่อสาธารณประโยชน์ แต่ มีใช่ว่าเมื่อถึงวันสงกรานต์จะไปค้ากันทุกคน แต่มีหลักอยู่ว่า วันที่ ๑๕ เมษายน เป็นวันอะไร ผู้ที่เกิดตรงกันกับวันนั้น เป็นผู้ที่ต้อง นำไม้ไปค้าต้นโพธิ์ เช่น วันที่ ๑๓ เป็นวันอาทิตย์ ปีนั้นคนที่เกิดวันจันทร์ จะเป็นผู้ที่นำไม้ไปค้า ถ้าวันที่ ๑๓ เป็นวันจันทร์ คนที่เกิด วันอังคารก็จะต้องนำไม้ไปค้าเป็นต้น ที่มีหลักการอยู่ เช่นนี้ก็เพราะถือว่าในระหว่างสงกรานต์ ๗ วันนั้น วันที่ ๑๓ เป็นวันสิ้นปี วันที่ ๑๔ เป็นวันกลาง คือไม่ใช่ปีใหม่และไม่ใช่ปีเก่า ส่วนวันที่ ๑๕ นั้น เป็นวันขึ้นปีใหม่ ดังนั้น คนที่เกิดวันที่อยู่ระหว่างกลางที่ชาวมอญ เรียกว่า “กรร้านอนาม” แปลว่า ถูกกระหนบ (ไม่ดี) คือ วันปีเก่าก็ไม่ใช่ ปีใหม่ก็ไม่ใช่ ก็ถือว่าปีนั้นไม่ควรจะดี อาจจะเป็นความเชื่อ ที่มาจากการถืออุดมยาน จึงต้องทำบุญที่เป็นสาธารณประโยชน์ คือ ค้าต้นโพธิ์ หรือ ซ้อมทางเดิน หรือ ซ้อมสะพานที่เป็นทาง สาธารณะ เป็นต้น หากมีได้ทำลิ้งไดก็ต้องนำไม้ไปค้าต้นโพธิ์ คือหาไม้ที่มีง่ามตรงปลาย ยาวประมาณ ๑ เมตร ปอกเปลือก ทาชมีน ให้สวยงาม แล้วนำไปค้าไว้ที่โคนต้นโพธิ์ในวัด ซึ่งผู้หลักผู้ใหญ่ก็ยังปฏิบัติกันอยู่จนถึงปัจจุบันนี้ ทำให้ทุกคนได้มีโอกาสซ้อมแซมลิ้งที่ เป็นสาธารณประโยชน์

ประเพณีการละเล่นลูกสะบ้ายอย

การละเล่นลูกสะบ้ายอย เป็นอีกประเพณีการละเล่นหนึ่งที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ปั่ย่าطاายาย คล้ายกับเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวดูใจได้เกี้ยวพาราสีกันต่อหน้าพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ของแต่ละฝ่าย หนุ่มสาวจะสังเกตกริยาท่าทางคนที่พึงพอใจจากท่าเล่นลูกสะบ้ายอย ๑๒ ท่า เช่น ท่าดีดจะสังเกตความอ่อนช้อยของเมีย เงยหน้าจะดูถูกสำหรับของสาวเจ้า และstanล้มพันธ์ถึงขั้นแต่งงานออกเรือน ซึ่งการเล่นสะบ้ายอยจะเล่นกันตอนที่ชาวนาเลิกจากการเก็บเกี้ยวข้าวในนาเรียบร้อยแล้วพร้อมกันทุกหมู่บ้าน จึงมีเวลาว่าง ตามหมู่บ้านต่าง ๆ จะเป็นคนหนุ่มและคนสาว ๆ จะมีการละเล่นต่าง ๆ กัน เช่น สะบ้ายอย นั้นได้มีการจัดสถานที่ยาว ๒๐ เมตร ๒๕ เมตร และ ๓๐ เมตร เป็นระยะทางที่ยาวความกว้าง ๒ เมตร สถานที่ต้องมีห้องให้เรียนและดินจะต้องแข็ง เมื่อยืนลูกตกลงบนดินจะไม่ลุบ ล้วนลูกตั้งแต่ละข้างนั้น ใช้ลูกตั้งแนวตรง คือ จากตรงข้ามแยกกลาง ห่างจากลูกกลาง ๕๐ เซนติเมตร เช่นกัน ทั้งสองข้างนี้เราระยกันว่าปีก สำหรับลูกထอนั้นถ้าไม่ไม่แข็งพอ เมื่อกระแทกพื้นดินจะแตก จึงต้องกลึงด้วยไม้ที่แกร่งและแข็งพอสมควรและต้องกลึงให้กลมท้องแบบและลบมุมเมื่อเวลาทอยไปจะได้ไม่สะคุดพื้นดินที่ทำไว้ โดยเฉพาะส่วนด้านบนจะต้องให้ญูนขึ้นมาพอสมควร ลูกกลมเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๗ เซนติเมตร ตรงกลางจะกลึงไว้ให้เป็นหลุมนิดหน่อย เพื่อน้ำหัวแม่มือกดเวลาทอย เมื่อวัดระยะความยาวสุด คือ ๓๐ เมตร และจะต้องวัดระยะยาวออกใบอีกข้างละประมาณ ๑ เมตร

ทั้งสองข้างเพื่อให้ผู้ที่จะทอยยืน และจะต้องกันด้านหลังผู้ยืนด้วยของแข็งอย่างไม่กระดานหนากว้างและยาวพอสมควร เพื่อเวลาฝ่ายตรงข้ามทอยลูกมาจะได้ไปติดที่เรากันไว กันลูกออกนอกสนาม ส่วนความกว้างนั้นประมาณ ๒ เมตรเท่ากันตลอดระยะทางทั้งสนามถึงท้ายสนาม การที่มีสามารถนั้นมีไว้เพื่อบุคคลที่มีความสามารถในการทอยต่างกัน

การเล่นละบ้าแต่เดิม ไม่มีการนับคะแนนกัน ทอยไปจนกว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำลูกล้มหมดทั้ง ๕ ลูก ถือว่าฝ่ายที่ทำล้มหมดเป็นฝ่ายชนะแต่ระยะหลังนี้ บุคคลต่าง ๆ ได้ไปประกอบกิจกรรมงานต่างห้องที่จึงทำให้การละเล่นละบ้าทอยลดน้อยลงไปจะมีบ้างก็ช่วงเทศกาลสงกรานต์ ในเดือนเมษายน และปัจจุบันนี้สถานที่ไม่อำนวยเท่าที่ควร ปัจจุบันนี้ได้จัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี ในเดือนเมษายนที่ พระประแดง ซึ่งชุมชนศิษยานุศิษย์วัดทรงธรรมวรวิหาร เป็นผู้จัดและก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงกติกาบางอย่างเพื่อความเหมาะสมโดยให้ผู้ทอย ๆ ฝ่ายละ ๖ ลูก ไปก่อน แต่ถ้าทำล้มหมดฝ่ายตรงข้ามก็จะต้องทอยลูกคืนไปให้ฝ่ายที่ทอยมา เพื่อให้โอกาสที่จะทำคะแนนเป็นของตัวเองแล้วกลับข้าง (หรือเหนีอลม-ได้ลม) แต่เดิมเป็นการเล่นเพื่อออกกำลังกายเพราะว่าเวลาทอยนั้นจะต้องใช้กำลังทุก ๆ ส่วนของร่างกาย

การเล่นสะบ้าย้อยนี้ทุก ๆ วันเป็นเดือน เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ปอดจากโรคภัย การเล่นสะบ้าย้อยเป็นการเล่นชนิดหนึ่งที่มีมา แต่โบราณและเป็นประเพณีชนิดหนึ่งของชาวไทยเชื้อสายมอญ ช่วงนับวัน จะหาดูสะบ้าย้อยชนิดนี้ได้ยากมาก เข้าใจว่าปัจจุบันจะมีอยู่ที่พระประแดง แห่งเดียวเท่านั้น สะบ้าย้อยจะมีได้ทุก ๆ งานดังได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น หนุ่ม ๆ จะเข้ามาทอยสะบ้าจะต้องแต่งตัวเรียบร้อย นุ่งผ้าม่วงลายชาไส เลือคอกลมสี หรือดอก ๆ สุดแล้วแต่ความเหมาะสม ต้องเป็นชุดของตัวเอง ไม่ใช่มาขอผลักกันในสนามที่เล่น ดูแล้วจะไม่เป็นประเพณีที่ดี จะกล่าวเป็นว่า ประเพณีขอไปที่ ทำให้ผู้มาซึมเกิดความคิดໄไปในทางลบ อย่างไรก็แล้วแต่ต้อง อยู่ที่ผู้จัดจะต้องออกกำหนดกฎเกณฑ์ ให้เป็นที่แน่นอน ผู้ที่มาเล่นจะได้เตรียม ตัวถูกต้องตามระเบียบ

ประเพณีการแห่แหงส์-ธงตะขاب

แหงส์ เป็นสัญลักษณ์แห่งความเชื่อของมอญ อันเป็นที่มาของประเพณีการแห่แหงส์ ชาวมอญเกือบทุกท้องถิ่น จะมีแหงส์ เป็นสัญลักษณ์ โดยทำรูปแหงส์ไว้บนเสาลงสูงประมาณ ๒๐ เมตร (คล้ายเสาธงชาติ) ตัวเสาจะมีการลักลัดลายอันสวยงาม ส่วนตัวแหงส์ที่ประดิษฐานอยู่บนยอดเสาจะจัดทำอย่างสวยงาม ลำตัวประดับกระজเป็นลีสันสวยงาม จงอยปากจะห้อยกระดิ่ง เวลามีลมทำให้เกิดเสียงดังไฟเรา

ส่วนของตะขابชาวมอญนิยมทำในโอกาสมงคลต่างๆ เช่น ฉลองพระพุทธธูป เปิดเนตรพระพุทธธูป การบูชาบรรพบุรุษ โดยเฉพาะในเทศกาลสงกรานต์ หรือปีใหม่ชาวมอญ รูปลักษณ์ของงะตะขابนั้นนิยมใช้ผ้าแดง

สำหรับพิธีการจะเริ่มตั้งแต่เจ้าภาพ (ผู้ที่สร้างเสาแหงส์) จัดเตรียมผ้าสีตามความเชื่อที่เทวดามาเข้าฝันบอกล่าวสีของ ผ้าที่จะทำแหงส์ และนำผ้ามาตัดเย็บตกแต่งลายให้สวยงาม ด้านปลายของแหงส์จะนำเอาเส้นผมของตนเย็บติดไว้ เพื่อความเป็น ลิริมิงคละกันเอง

เมื่อถึงวันแห่แหงแหงส์ เจ้าภาพจะพับผ้าหางแหงส์วางบนพานที่เตรียมไว้ และนำไปยังวัดเข้าไปในโบสถ์กราบพระประธาน ของวัดแล้วทำการแห่ร่อนอุโบสถ ๓ รอบ โดยในพิธีแห่จะมีกลองยาวตีหน้าอย่างสนุกสนาน เมื่อครบ ๓ รอบแล้วก็นำผ้า หางแหงส์ ผู้กรอกแล้วซักขึ้นไปยังยอดเสาจนถึงตัวแหงส์

จุดประสงค์ของพิธีนี้ ก็เพื่อความเป็นลิริมิงคละป้องกันการเจ็บป่วย เพราะผู้ใดถ้ามีลิริมิงคัคคีลิทธิมาเข้าฝันแล้วไม่ ดำเนินการตาม ก็จะเกิดทำให้เกิดเจ็บป่วยโดยหาสาเหตุไม่ได้

วัฒนธรรมการแต่งกายของชาวมอญ

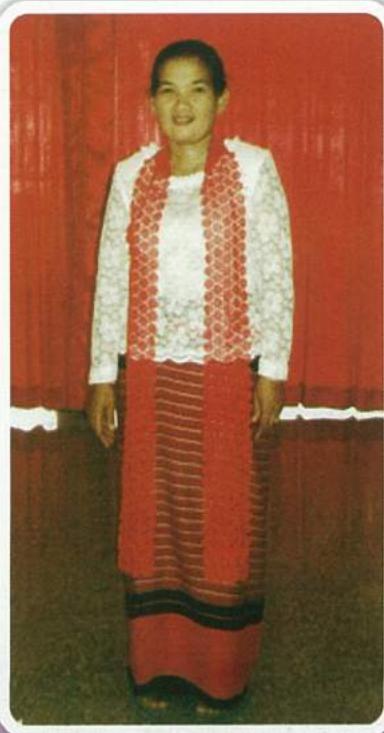
การแต่งกายของชาวมอญ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่ก็ไม่แตกต่างจากชาวไทยเท่าใดนัก ซึ่งในปัจจุบัน มีความกลมกลืนทางวัฒนธรรมประเพณีระหว่างไทย มอญ

การแต่งกายของชาวมอญนิยมสวมผ้าหุ้ง เรียกว่า เกลิด ส่วนผ้าพื้นขาวที่นุ่งเวลาอุปโภคบริโภค หรืองานสำคัญ เรียกว่า เกลิดยะเหลิน แปลว่า ผ้าหุ้งยาวหรือผ้าลายชา ส่วน เสื้อเป็นเสื้อคอกลม ผ่าอกตลอด แขนกระบอก มีระดุม ผ้า หรือเชือกผูกเข้ากัน หรือเสื้อคอกลม ลีสันแน่นลั้น สมัยก่อนนิยมโพกศีรษะ ต่อมาตัดลั้นแบบสมัยนิยม

การแต่งกายของหญิงชาวมอญ นิยมสวมชิ้น คล้ายผ้าหุ้งของผู้ชาย แต่ลายของผู้หญิงจะละเอียดและสวยงามกว่าและ วิธีการนุ่งต่างกัน สวมเสื้อตัวในคอกลมแขนกุดตัวลั้นแค่เอว เล็กพอดีตัว สีสด สวมทับด้วยเสื้อแขนยาวทรงกระบอก เป็นผ้า ลูกไม้เนื้อบาง สีอ่อนมองเห็นเสื้อตัวใน ถ้ายังสาวอยู่แขนเสื้อจะยาวถึงข้อมือ หากมีครอบครัวแล้วจะเป็นแขนส่วน

หญิงมอญ นิยมเกล้าผมmanyค่อนข้างต่ำลงมาทางด้านหลังโดยมีเครื่องประดับ ๒ ชิ้น บังคับไม้ให้ผมมายหลุด คือโลหะ รูปตัวยูค่าว่าเดบฯ และโลหะรูปปีกการแสดงแนวอน ภาษาชาวมอญ เรียกว่า อะนด์โซ่ กะ และ อะเหลียงโซ่ กะ จากนั้นประดับด้วย แหงะเกวี่ยป่าซัก รอบมวยผม ภายนหลังเมื่ออยู่เมืองไทยนานเข้า ผู้หญิงมอญก็รับเอาอิทธิพลการแต่งตัวแบบผู้หญิงชาวไทย เข้าไปร่วมด้วย

สิ่งสำคัญของคนมอญ เมื่อเข้าวัด คือ มัก คล้องผ้าสไบ เรียกว่า หยาดโด๊ด ใช้ได้ทั้งชายหญิง แต่โดยมากชายสูงอายุมักใช้ผ้าขาวม้า วิธีทั่ว คือ พาดจากไทรลซ้ายไปด้านหลังอ้อมใต้รักแร้ขวาแล้ว ขึ้นไปทับบนไทรซ้าย หากไปงานรื่นเริงเที่ยวเล่น ก็ใช้คล้องคอแทนหรือพาดลงมาตรงๆ บนไทรซ้าย

วิถีชีวิตของ...

ชาวมุสลิม

การถือศีลอด

วัตถุประสงค์ของการถือศีลอด คืออะไร?

เมื่อเราศึกษาจากคัมภีร์กรุอาน ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่บันทึกใจของอัลลอห์ผู้ทรงกำหนดให้เราถือ ศีลอด เราได้พบบทบัญญัติ เกี่ยวกับเรื่องการถือศีลอดว่า : “โอบরดา ผู้ครัวชา การถือศีลอดได้ถูกกำหนดแก่สูเจ้า เช่นเดียวกับที่ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้คน ก่อนหน้าสูเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สูเจ้าจะได้รู้จักยั้งตนเอง และเกรงกลัวพระเจ้า” (กรุอาน ๒.๑๗๔)

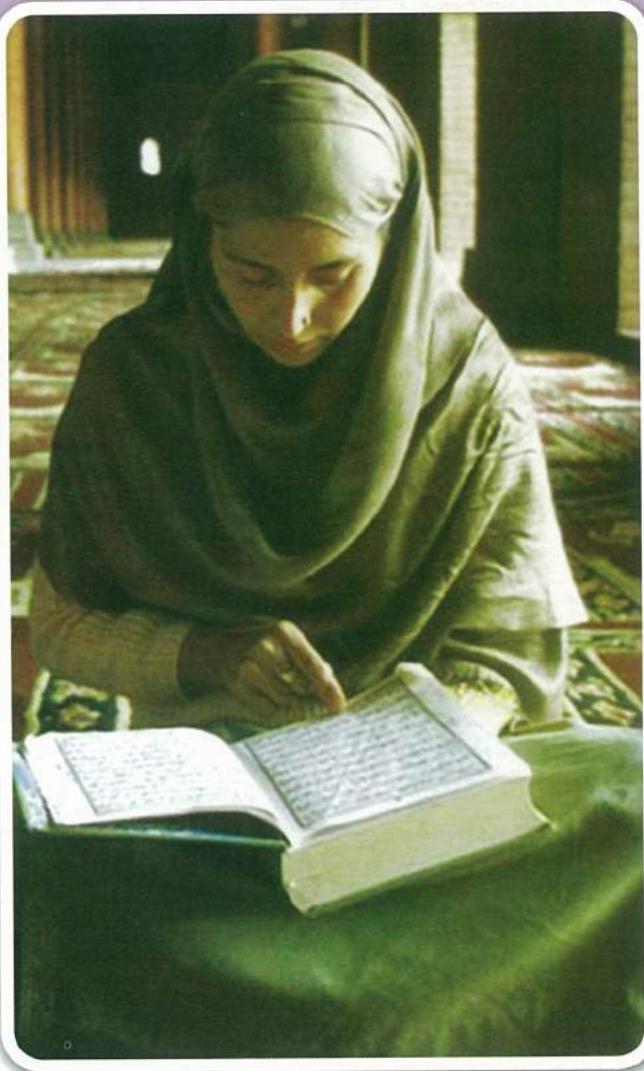
“การยั้งยั้งตัวเอง” หมายถึง การยั้งยั้งการกินการดื่มและการมีความล้มพันธ์ทางเพศซึ่งเป็นความต้องการขั้นต่ำของ สัตว์ทั้งหลายโดยทั่วไป

ส่วน “ความเกรงกลัวพระเจ้า” นั้นเป็นวัตถุประสงค์สำคัญที่อิสลามต้องการจะปลูกฝัง ให้แก่ผู้ครรภาราก Ged ความรู้สึกเกรงกลัวพระองค์ เพราะในเดือนเราะมะฎุน บางสิ่งบางอย่างที่เราเคยกิน และเคยทำได้ ถูกห้ามเป็นการชั่วคราว ตลอดเวลากลางวันเรายังดิบเงินได้ทั้งๆ ที่มิใช่ของท้องห้าม เราไม่เงินอยู่ในกระเป้า แต่เราเก็บเมื่อช่วงอะไรกิน เราสามารถที่จะแอบกินได้ แต่เราเก็บไม่ทำ เพราะเรามีความสำนึกราว่าพระเจ้าเฝ้ามองเรารอยู่ ดังนั้นมือพันจากเดือนถือศีลอดไปแล้ว การถือศีลอด จะเป็นบทเรียนสอนให้เราเกรงกลัวพระเจ้า และดิบเงินจาก การกิน หรือ ทำในสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามเป็นการทราบ เช่น สุรา การพนัน ดอกเบี้ย การผิดประเวณีและอบายมุขอื่นๆ ซึ่งไม่เกิดประโยชน์ อะไรต่อตัวเองและสังคมแต่ประการใด

นอกจากนั้นแล้ว จากบทบัญญัติแห่งคัมภีร์กรุณาดังกล่าว ข้างต้น ยังบอกให้เราได้ทราบว่า การถือศีลอดไม่ใช่เพียงจะมีขึ้นในสมัย ของท่านนบีมุ罕มัด(ขอความสันติจงมีแด่ท่าน) เมื่อประมาณ ๑,๔๐๐ ปี ก่อน แต่หากได้มีการก่อนหน้านี้นานแล้ว

การศึกษาประวัติศาสตร์ทำให้เรารู้ว่าในศาสนาอิslam ซึ่งเป็นศาสนาเก่าแก่ในอินเดีย มีการถือศีลอดเช่นกันโดยพากพราหมณ์จะถือศีลอดในวันที่ ๑๑ และ ๑๒ ของทุกเดือน ดังนั้นพากพราหมณ์จะถือศีลอดปีละ ๒๕ วัน พากพรมีชาวอินเดียบางคนจะถือศีลอด โดยการงดเว้นจากการกินและการดื่ม เป็นระยะเวลา ๔๐ วัน เช่นเดียวกับผู้ที่นับถือศาสนาเชน ชาวอียิปต์โบราณถือว่า การถือศีลอดเป็นพิธีกรรมทางศาสนาอย่างหนึ่ง ในศาสนาโซโรแอลเตอร์ ถึงแม้จะไม่มีข้อกำหนดเรื่องการถือศีลอดแก่บุคคลทั่วไป แต่คัมภีร์ของศาสนานี้ก็กำหนดให้นักบวชของตนถือศีลอดด้วยเช่นกัน

สำหรับพากพิย์ การถือศีลอด ถูกถือว่าเป็นหน้าที่ทางศาสนาที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติ นบีมุชา (หรือโมเสส) ก็ใช้เวลา ๔๐ วัน ถือศีลอดบนภูเขาชื่นายนกอนที่จะได้รับบทบัญญัติกฎหมายจากพระผู้เป็นเจ้า พากพิย์จึงถือว่าเป็นการดีที่จะถือศีลอดนาน ๔๐ วัน และถือว่าวันที่ ๔๐ เป็นวันมังคบให้การถือศีลอด ซึ่งวันสุดท้ายนี้จะตรงกับวันที่ ๑๐ ของเดือนที่ ๗ ตามปฏิทินชาวพิย์และวันถูกเรียกว่า วัน “อาชูรอ” (แปลว่าที่ลับ) และวันนี้เองที่เป็นคัมภีร์เตาอต หรือ บัญญัติลับประการได้ถูกประทานแก่ นบีมุชา

ในศาสนาคริสต์ การถือศีลอด พระเยซู หรือ นิมูชาํกี เคยถือศีลอดเป็นเวลา ๔๐ วันในป่า (ดูใบเบิล มัทธิว ๔.๒) นบียะอุยา หรือ โยหัน แบพพิติสต์ เคยถือศีลอดร่วมกับสาวของท่าน เช่นกัน (ดูใบเบิล มาระโภ ๒.๘)

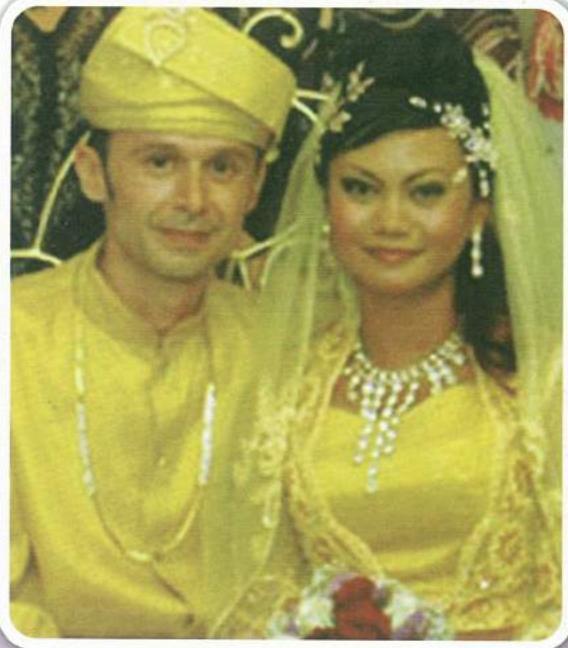
ในแผ่นดินอาราเบียก่อนหน้าสมัยท่านนบีมุ罕มัด (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน) พากชาواتหัวรับกุเรชกี เคยถือศีลอดในวัน “อาชูรอ” (วันที่ ๑๐ ของเดือนมุหarrim) เพราะในวันนั้นเป็นวันเปลี่ยนผ้าคลุมกี๊ะอับบีษีนใหม่ แต่ในครมดีนนะอุ พากยิวี ยังคงถือศีลอดในวันที่ ๑๐ เดือน ๗ ตามปฏิทินของพากตัน

สรุปก็คือ การถือศีลอดเป็นมาตรการหนึ่ง ซึ่งอิสลามนำมาใช้ เพื่อฝึกมนุษย์ให้รู้จักยั้งยั่งชั่งใจในการกินและรู้จักเกรงกลัวพระเจ้า เพราะ ถ้ามนุษย์ไม่รู้จักยั้งยั่งใจในการกินและไม่เกรงกลัวพระเจ้าแล้ว มนุษย์ ก็จะกินทุกอย่างโดยไม่รู้จักพอ และจะกินแม้กระทั้งป่าและภูเขา

การแต่งงานของชาวมุสลิม

การแต่งงานของชาวไทยมุสลิม ต้องเป็นไปตามศาสนาบัญญัติ กล่าวคือ ต้องแต่งงานกับคนที่เป็นมุสลิมด้วยกัน จะแต่งงานกับคนต่าง ศาสนาไม่ได้ ดังนั้น ในกรณีที่เป็นคนนอกศาสนา จะต้องให้เขียนถือ ศาสนาอิสลามด้วยความศรัทธาเลียก่อน

การสมรสในอิสลาม หมายถึง การที่ชายหญิงต้องมาอยู่ร่วมกัน ในฐานะสามีภรรยา เป็นการสร้างครอบครัวขึ้นใหม่ โดยต้องผ่านการ “นิกะห์” (พิธีสมรส)

การเลือกคู่รองต้องเป็นมุสลิมด้วยกัน ไม่แต่งงานกับบุคคลที่ศาสนากำหนดห้ามไว้ คือกับผู้ที่มีสายเลือดเดียวกัน โดยกำหนดที่เป็นญาติใกล้ชิดกัน เช่น พี่ด่า มารดา ปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอ่า ฯลฯ และทั้งสองฝ่ายต้องตกลงใจโดยไม่มี การบังคับ เมื่อชายหญิงคู่ได้ผ่านการเจรจา ระหว่างผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายตกลงให้สมรสกันได้ จะมีการทำพิธีสู่ขอกันเป็นทางการ บางแห่งมักตัดวิธีนี้ออก การทำพิธีหมั้นก็เช่นเดียวกัน อาจทำพิธีหมั้นในวันสู่ขอหรือกำหนดไปทำกันในวันแต่ง บางแห่ง ยึดถือเพียงศาสนบัญญัติก็จะไม่มีการทำพิธีหมั้นแต่อย่างใด

สำหรับเงินลินลดทองหมั้นถือเป็นประเพณีที่ฝ่ายชายต้องมอบให้ตามจำนวนที่ผู้ปกครองฝ่ายหญิงตกลง ซึ่งเงิน ลินลดเหล่านี้จะได้กับผู้ปกครองฝ่ายหญิง ส่วนของหมั้นมากจะเป็นลิงได้กับหญิงโดยเฉพาะ ตามหลักศาสนากำหนดให้มี เพียงเงินหรือลิงของที่ชายจะต้องมอบให้หญิง ซึ่งเรียกว่า “มะธาร” และมะธารนี้จะเป็นกรรมสิทธิ์ของเหอโดยเฉพาะ คล้าย กับของหมั้น

ในวันแต่งงานช่วงที่สำคัญที่สุดคือ การนิกะห์ หมายถึง การยินยอมของผู้ปกครองฝ่ายหญิง เจ้าบ่าวยอมรับการ สมรสกับเจ้าสาว มีพยานรู้เห็น ๒ คน การนิกะห์ ถ้าเบรียบการจดทะเบียนสมรส เป็นการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย บ้านเมือง การนิกะห์ ก็คือ การจดทะเบียนสมรสทางศาสนา การสมรสของมุสลิมต้องผ่านการนิกะห์ และการนิกะห์จะ สมบูรณ์ต้องประกอบด้วย เจ้าบ่าว เจ้าสาว ซึ่งผ่านการเจรจาตกลงจะทำการสมรสกัน วาลี คือ ผู้ปกครองฝ่ายหญิงตาม ศาสนาบัญญัติ พยาน จำนวน ๒ คน ต้องมีอาศัยกรรมตามที่กล่าวแล้ว พร้อมกับกล่าวอบรมคู่บ่าวสาว และการกล่าวตอบรับ ยืนยันในการสมรสของเจ้าบ่าว

ขั้นตอนการนิกะห์ สถานที่ทำพิธี ทำที่บ้านของฝ่ายหญิงหรือที่มัสยิดใกล้บ้าน เมื่องค์ประชุมพร้อมแล้ว ผู้กล่าว การอบรม (คุณบะอินนิกะห์) มักจะเป็นอิหร่านหรือผู้นำศาสนาเริ่มด้วยการอ่านโองการในคัมภีร์อัลกุรอาน แล้วให้เจ้าบ่าว กล่าวคำปฏิญาณ ๒ ประโยค ต่อจากนั้นก็กล่าวลั้งสอนให้ปฏิบัติตนอยู่ในแนวทางของศาสนาหรืออบรมเกี่ยวกับการครองคู่ สามีภรรยาตามที่เห็นสมควร และแต่ผู้ทำพิธี ซึ่งก็คือ วาลี แต่ส่วนมากจะจะมอบหมายให้อิหม่ามหรือผู้นำศาสนาใน หมู่บ้าน เป็นผู้ทำพิธีแทน

หนังสืออ้างอิง

(ไม่ระบุผู้แต่ง) , โฟกัสคลองสามวา , พิมพ์ครั้งที่ ๑ ,กรุงเทพฯ ,เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร , (ไม่ระบุปีที่พิมพ์).

(ไม่ระบุผู้แต่ง) , ความเป็นมาจากอดีตถึงปัจจุบัน วัดพระยาสุเรนทร์, พิมพ์ครั้งที่ ๑, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์เต็ง ๑ ,
(ไม่ระบุปีที่พิมพ์).

(ไม่ระบุผู้แต่ง) , ที่ระลึกพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เขตคลองชาน กรุงเทพมหานคร, พิมพ์ครั้งที่ ๑ ,
กรุงเทพฯ ,บริษัท เอกพิมพ์ไทย จำกัด, (ไม่ระบุปีที่พิมพ์).

พค.นุชฤทธิ์ รุ่ยใหม่, ๒๕๕๕ , พระมิ่งขวัญการศึกษาไทย (ออนไลน์) , แหล่งที่มา :

<http://ajarnsine.blogspot.com/2010/05/blog-post.html>

ຄណະຜູ້ຈັດທຳ

ທີ່ປະການ

นายวีระกุล อรัณยานาค ຜູ້ອໍານວຍການສໍານັກງານ ກສນ.ກຽງເພມທານຄຣ

นายประเวศวร์ ດີຣິວັຕນ໌ ຮອງຜູ້ອໍານວຍການສໍານັກງານ ກສນ.ກຽງເພມທານຄຣ

นายประเสริฐ ດຸປັດຈິດ ຮອງຜູ້ອໍານວຍການສໍານັກງານ ກສນ.ກຽງເພມທານຄຣ

ບຮຮາວີກາຣ

นางสาวສරຍັດນົ ör ບຸນູມື ຜູ້ອໍານວຍການ ກສນ.ເຂົຫວ້າລອງສ້າມວາ ກຽງເພມທານຄຣ

นางนิตยา ເຈິລູນສູ່ ຜູ້ອໍານວຍການ ກສນ.ເຂົມືນບູ້ ກຽງເພມທານຄຣ

นายภาครີ່ ກລັ້ນບຸກີ່ ຜູ້ອໍານວຍການ ກສນ.ເຂົດອຸນເມືອງ ກຽງເພມທານຄຣ

นางสมทรง ມາລີ ຄຽມໜ້າມູກາຣ

ຄະນະຄວູ ກສນ. ເຂົຫວ້າລອງສ້າມວາ

ສຶລປະກຣມ/ຈັດພິມພົ

ບຣີ້ຍ້າ ຮ່ມໃບບຸນູ ຈຳກັດ

ຕລ/ດຕ ຊອຍບາງຊຸນນນທ໌ ១៥ ແຂວງບາງຊຸນນນທ໌ ເຂດບາງກອກນ້ອຍ ກຽງເພພໍ ១០៣០០

ໂທຮ້າພໍທ໌ : ០៩-៤៣៣៦៤៧ ໂທສານ : ០៩-៤៣៣៦៤៨ E-mail : rombaiboon@gmail.com

โลกคือมนหารแสว
ห้องหับสรรพโไอฟ้าร
หนังสือดุจประเจวาร
จักพบรัตนแท้

ไฟศาล
เลิศแล
ไขสู่ ห้องนา
ก่องแก้ว วิทยา

พระราชนิพนธ์ใน...
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ตีพิมพ์ในหนังสือ ที่ระลึกสัปดาห์ห้องสมุด (ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐